Tef

YENİDEN DOĞUŞ !

MARKAYA DİKKAT !

DÜNYACA MEŞHUR OTOSTOPÇU Mr. WELDİNG, BU BOTLARLA DÜNYAYI DOLAŞTI, Ve sonunda şu lâfı söyledi

DÜNYA YUVARLAKTIR

SİZDE BİR BOT ALIP RAHATÇA YOLA ÇIKABİLİRSİNİZ.

45/9

42/9

SİZİ KÖŞEDE BEKLİYORUM.

SENENİN EN GÜZEL FİLMİ

KASAP ve KADIN

Şaheser bir sarışın kadın ile bir kadın kasabının yarım kilo köftelik kıyma için yaptıkları korkunç alış veriş . . .

VAHŞİ KEDİLER

CİĞER, İŞKEMBE

DALAK, TAKIMI

250 KURUŞ — Gösterme hakkı — YEDİKULELİ

GÖSTERME HAKKI

İKİ KERE İKİ NASIL DÖRT EDERSE . .

iki iki daha da dört eder.

ASIM ve ŞÜKRÜ KERRAT CETVELİ ve GÖNYEYİ ALIP GİTTİ.

ÇOCUĞU UYUMUYOR DİYE ÜZGÜN

RESİMDE GÖRDÜĞÜNÜZ ARABA İLE . .

SİZİ YARIN SİRKECİDE BEKLİYORUM. YANINIZA O SARIŞIN ARKADAŞINIZI ALIN, BENDE ARKADAŞIM NECMİYİ GETİRECEĞİM. Otomobille zamparalık Şti.

Köpeğinizin Sıhhatı

SİZİN ELİNİZDEDİR...

ONUN İÇİN ONA HER GÜN İKİ KUTU MAMADOK VERİN.

Yemez se, Ben yerim.

MAMADOK SAYESİNDE

köpeğiniz evinizi daha iyi bekler ve sizi ısırmaz.

EVET SAYIN ANNELER.. ÇOCUĞUNUZU EN İYİ

Evlere gidip ninni söylenir uyumayan çocuğa mama verilmez.

HAZIRLAYAN - SÜAVİ SÜALP

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazışleri Müdürü : . . . . ERTEM EĞİLMEZ

Umumi Neşriyat Müdürü : . . . . FERRUH DOĞAN

Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 1 ★ 23 KASIM 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 23

Başyazı

Yeni 27 Mayıs

13 Kasım sabahı, 7,30 da radyoda Devlet Başkanını dinliyorum. Hafif kırık, biraz yorgun, ama baştan başa kararlı bir ses bu. Kulaklarıma değil yüreğime doluyor:

«... TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ VE MİLLİ BİRLİK KOMİTESİ ÜYELERİNİN TALEPLERİ ÜZERİNE BUGÜNDEN İTİBAREN...»

Gözlerimde sevinç yaşları var. Başım uğultu içinde. Birden beynimde bir ses cümbüşü başladı:

«— Tasfiye!.. Tasfiye!..»

«— Karar verdik, tatbik ettik ve bitti.»

«— Babıâliden de geçeceğiz.»

«— Tasfiye edilen Üniversite profesörleri arasında homo...»

«— Hayır, kararımızdan dönmiyeceğiz.»

«— Kurucu meclis mi? asla!..»

«— Siz C. H. P. lilerin D. P. den farkınız ne?..»

«— 27 Mayısın nedeni...»

«— Siz yapmadınız, biz yaptık...»

Ellerimi kulaklarıma bastırıyor, başımı silkeliyorum. Dıştakinin aksine, içteki sesler yapışkan; sesler macun macun:

«— Babıâli ağalığına paydooos...»

«— Basın eski alışkanlığı olan yalancılıktan hâlâ kurtulamamıştır.»

«— İhtilâli biz yaptık.. Biz yaptık.. Biz yaptık.. Tasfiye.. Tasfiye.. Tasfiye.. tas...»

Birden Devlet Başkanının sesi gürleyip hepsini bastırdı:

«— Türk milleti adına Yasama yetkisini kullanacak olan yeni Millî Birlik Komitesi...»

Evet, bir arı kovanını tutup suya daldırır gibi, kafamdaki vızıltıları bir anda yok eden bir sihirli nefes bu. Yalnız onu duyuyorum artık. Bir kâbustan uyandırır gibi, beynimi kaplıyan yapışkan perdeyi sıyırıp alıyor. Bir nekahat hafifliği sarıyor içimi. Oooh... Evet oooh, bitti korkulu rüya. Pencerem ışık ışık. Bahçem ışıl ışıl.. Duvarda oynaşan gün ışığı takvime vuruyor: 13 Kasım mı duruyor orada?.. Hayır 27 Mayıs var!..

Gelmiş geçmiş altı ay, rejisörü tarafından beğenilmeyip, perde perde çıkarılmış bir kurdelâ yığını gibi, radyonun dibinde duruyor. 27 Mayıstan bir daha başlıyoruz.

Bedii FAİK

HAFTANIN HATLARI

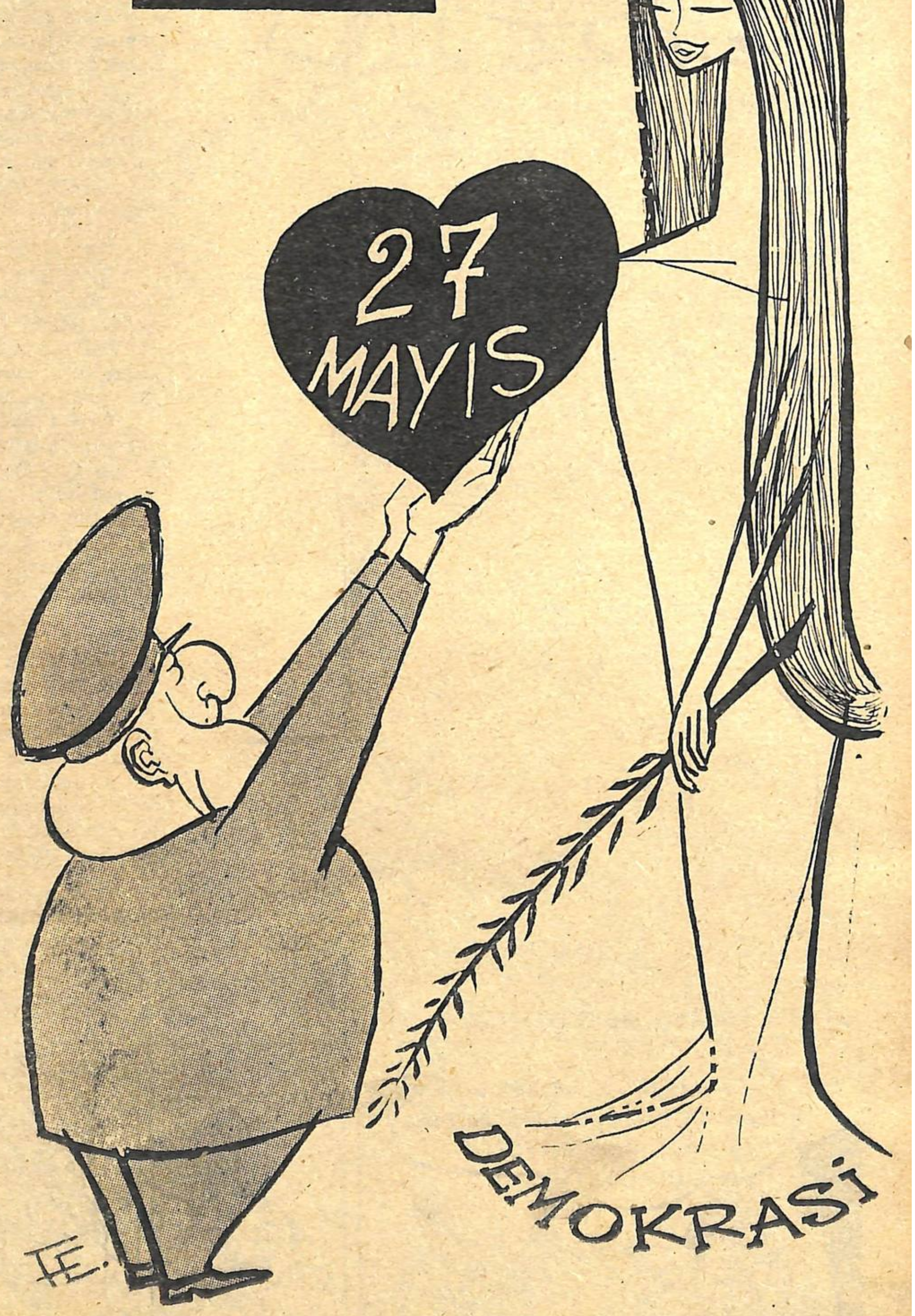

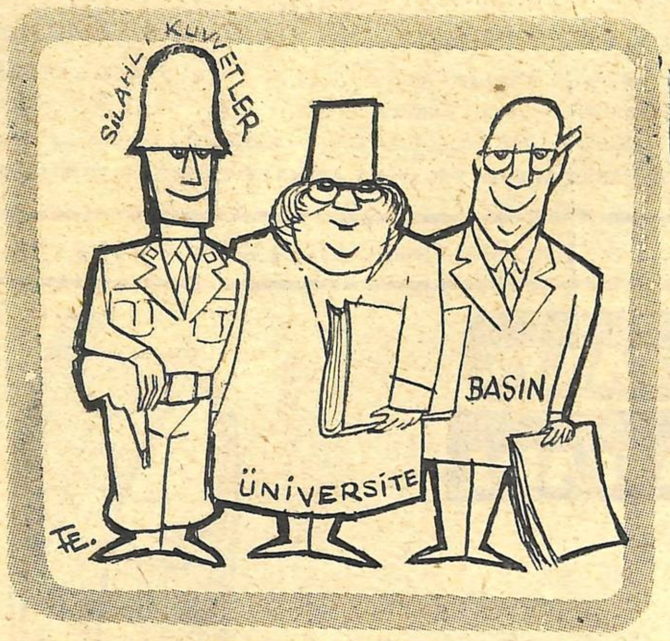

«KURUCU MECLIS»

«DAR KAPI»

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

ÜLKÜ BİRLİĞİ ÜSTÜNE

Daha kulaklarımızdan gitmemiş olan «Vatan Cephesi» çığlıklarının yerine, az kalsın «Ülkü Birliği» borusu geçecekti. Size yalnız nasıl davranacağınızı değil, nasıl düşüneceğinizi de yasalar gösterecek... Sonra da buna «demokrasi» diyeceksiniz.

Nedense, ikide bir, böyle toptancı davranışların baskısı ile karşılaşırız biz; haklarımızı, özgürlüklerimizi kurtaralım derken, bir de bakarız ki kafamız elden gidiyor.

KORKUNÇ OLANI

Korkunç olanı, bütün bir ulusu kapsayan yüce kavramların, kişisel çıkarlar, ya da belirli politikalara kalkan olarak kullanılmasıdır: Köy ağası «yurt» sözünden çiftliğini anlar; vurguncu için «yurt kalkınması» sekiz katlı apartmandır; «Ahlâk» softa için üfürük müşterisidir; para bezirgânı «ekonomik birlik» deyince kesesinin dövizle dolmasını ister. «Vatan Cephesi» deyimi, bir çetenin, kendisine karşı duranları sindirmek için bulduğu bir silâhtır. Bütün bunlar «Ulus» adına yapılır.

ALATURKA GİBİ

Bir yanda parlak demokrasi söylevleri çekilir; öbür yandan, siyasî görüşte aykırılık, yurt hainliği damgasını yer; dinde yenilik kâfirliktir, şiirde yeni bir ses zıpırlık, resimde yeni bir biçim deliliktir. Musikimize benzeriz biz, adları başka başka olan çalgılar gibi, hep bir notayı çalalım isteriz. «Ülkü Birliği» tasarısı, böyle bir birlik hazırlığı idi.

Oysa benzemeye özendiğimiz batı toplumlarında böyle bir birlik yoktur. Yurdun elden gitme sakıncası bir yana bırakılırsa, orada hiç kimse, hiç bir karışıklık, hiç bir çıkmaz karşısında, kafaları kavun karpuz sergisine döndürmiye kalkmaz. Giderek yurt için çarpışılırken bile, çeşitli görüşler, çeşitli davranış olanakları, bir gün bunlar bize gerekir düşüncesiyle korunur. Karşıt düşünceler, aykırı görüşler, batının doğurucu, yaşartıcı, sürdürücü güçleridir.

BİR SORU

Ülkü birliği ne demektir? Yurdun kalkınması için, yurttaşlar kafa birliği edecekler, böylece kısa bir süre içinde, mutlu, güçlü olup çıkacağız! Hani çoluk çocuğu imrendirecek bir önerme! Nerdeyse bu birliği şimdiye değin kuramadığımıza yanacak, yerineceğiz.

Ancak şunu da sormak gerek: Kim belirliyecek bu ülküyü? Bir kişi, ya da bir kaç kişi. Üst yanı, herkes, hepimiz, artık düşünmiyeceğiz, düşünenlerin çizdiği yoldan koyun gibi gideceğiz. Buna «nazizm ülküçülüğü» denir.

Yurdun kalkınması mı? Orgeneral Gürsel'in söylediği gibi, «Vardır o birlik.» Asıl konu, o kalkınmanın ne yoldan gerçekleşeceği konusudur.

Melih Cevdet ANDAY

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI:

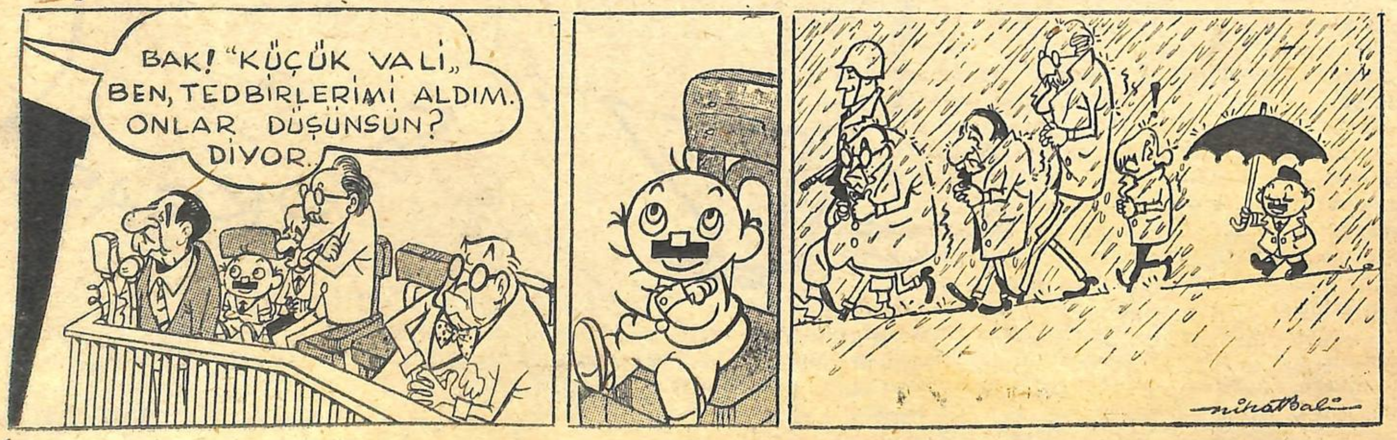

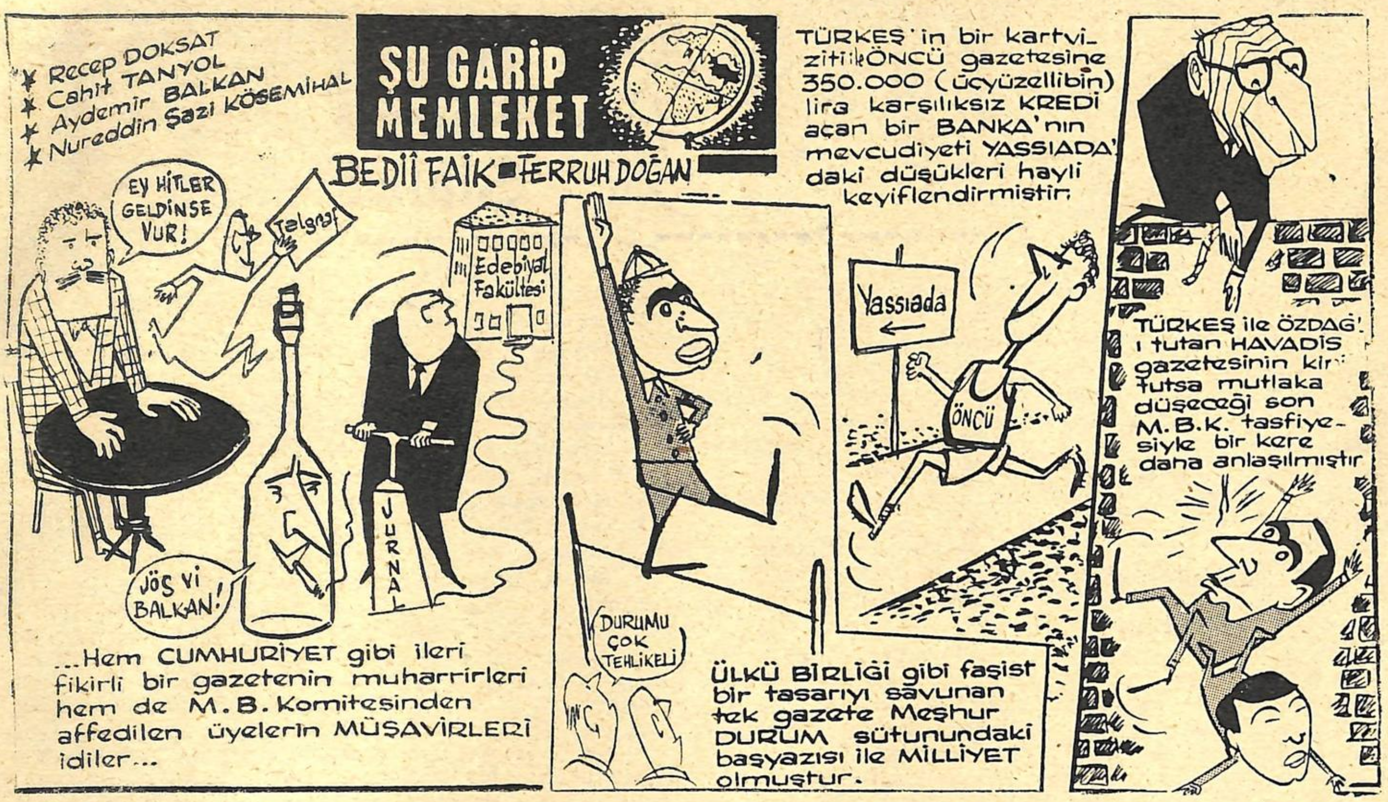

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Bizim mahallede, kız ve erkek, yedisinden on yedisine kadar, afacan dostlarım vardır. Hepsi ilk, orta ve lise öğrencisidir. Fırsat buldukça onlarla konuşurum, onlara eski günleri, eski hatıralarımı anlatırım. Onlar da, ders bakımından sıkıya düştükleri zaman beni yakalarlar, evde İngilizce, Fransızca ve benim gibi az çok türkçe bilen bulunduğundan, güçlüklerini hallederler.

Benim afacan dostlarımın kavrayamadıkları bir meşhur söz kalmıştı. Atasözlerimizi, darbımesellerimizi onlara anlattım, yalnız meşhur sözlerimizden birini pek kavrayamadıklarını sezinliyordum.

Geçen akşam, beş altısı geldi, içlerinden bir sözcü seçmişler, o genç:

— Amca dedi, kavrıyamıyorsunuz dediğiniz meşhur sözün ne demek olduğunu artık iyice anladık.

— Hangisi o?

— Söyliyeceğim amca... Yassıada duruşmalarında düşükler divan önünde hesap veriyorlar ya.

— Evet.

— Düşük Bayar, düşük Menderes, Polatkan, Nedim Ökmen, sözün kısası, hepsinin iplikleri pazara çıktı...

İpliği pazara çıktı meşhur sözünün anlamını artık anlamayan kalmadı.

★★★

Yassıadaya hâlâ gidemedim. Yâni gitmek için dilekçe vermedim. Şimdi aklıma bir meşhur sözümüz daha geliyor: Ağlamayan çocuğa meme vermez ler. Anlaşılıyor, Yassıadaya gitmem için ağlamam lâzım, elbette bir gün ağlayacağım...

Ağlayacağım gün geledursun, Yassıada duruşmalarını gazetelerden ve radyodan takip ediyorum.

Hiç bir eskicinin metelik verip almayacağı bizim eskilerin hemen hepsinin hâfızası dumura uğramış.

Sayın Başkan Bayara soruyor:

— Tanığın söklediklerini duydunuz, ne dersiniz?

— Hiç hatırlamıyorum...

Sayın Başkan Menderese soruyor:

— Tanık, olup bitenleri anlattı, ne dersiniz?

— Hatırlamıyorum Reis Beyefendi Hazretleri...

Sayın Başkan Polatkana soruyor, Nedim Ökmene, soruyor, Hayrettin Erkmene soruyor:

— Bunlar nasıl oldu? Bunları nasıl yaptınız?

Cevap aynı:

— Hiç hatırlamıyoruz...

Sanıklar hatırlamıyor, tanık olan sanıklar hatırlamıyor, hepsi unutmuşlar...

★★★

Zamanın Vezirinin bir derdi varmış, ahlayıp ofluyor:

— Unutamıyorum, ah unutamıyorum, diye sızlanıyormuş.

Yakınlarından bir derviş:

— Hindistanda insanlara her şeyi unutturan bir hap var demiş, köpek tersinden yaptıkları bu hapı Hindistanda hemen herkes yutuyor.

Vezir sormuş:

— Derviş, bunu duydun da mı söylüyorsun yoksa gözlerinle gördün mü?

— Hindistanda bulunduğum zaman gözlerimle gördüm.

— Peki, o hapı sen de yuttun mu?

Derviş duralamış, düşünmüş:

— Hatırlamıyorum, demiş.

Vezir başını sallamış:

— Anlaşıldı derviş, ondan sen de yemişsin!

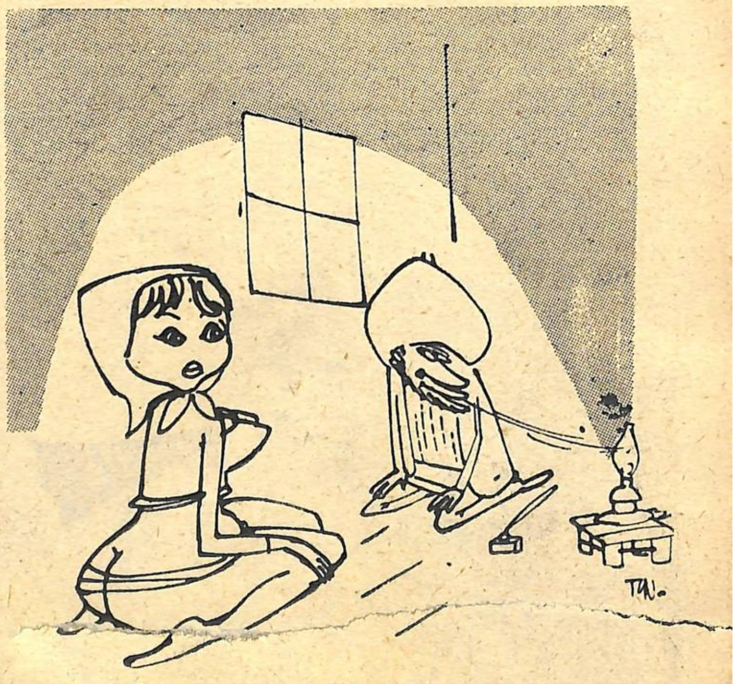

BAYAN SİVRİ SİNEK

YALÇIN KAYA

Bayan Sivrisinek soyca, bataklık hânedanının şerefli bir kolundandı. Yalnız kendisi, büyük bir terslikten ötürü, küçük, çok küçük bir su birikintisinde dünyaya geldi. Annesi, vaktin çatmış olması sebebiyle, onu ve kardeşlerini asiller kaynağı bataklığa yetiştirememiş, Yavri Hüseyinin atının nal izine yumurtlamıştı.

İşte bu, kendisini ömrü billâh kıvrandırmıştı. Yavri Hüseyin, alt tarafı bir bekârdı. Cafer Ağanın bekârıydı. Hadi iz, Ağanın atından olsaydı, yine neyse neydi. Bekâr atının nal izinde doğmak, bir sayın zat için oldukça küçültücüydü. Üstelik o izi, atın art ayaklarından biri meydana getirmişti. Ne bayağı şeydi bu!

Ama o yıl öyle oldu ki, asiller kaynağı bataklıktan tek sinek havalanamadı. Kurbağalar, müstakbel sivrisinekleri, yumurta yumurta, kurt kurt yemişlerdi. Sivrisinek nâmına, kala kala, o nal izinde biraz bir şey kaldı. Dört, beş yüz kadar...

Bunun üzerine Nalistan sinekleri derhal bir seçime gittiler. Başkanlık için birçok aday vardı. Seçimi, en iyileri, yahut en bilgilileri değil de, en iyi ötenleri kazandı. Bu da Bayan Sivrisinek Özanofel idi. Hânedandan olduğu için, sesi ve iğnesi hayli kuvvetliydi.

Bayan Başkanın ilk işi, kendisine bayan denilmesini yasak etmek oldu. O, bay oğlu bay, erkek oğlu erkekti. Bunu ispat etmek gayesiyle, sürülerle metres tuttu. Fakat erkek olarak hiçbir metresinin kalbine giremedi. Onlara paradan başka bir şey veremiyor, gire gire de, nihayet yalnız keselerine girebiliyordu. Önlerine attığı her binlikten sonra göğsünü kabartarak:

— Gördün mü erkeği! diyordu.

Halbuki metresleri olsun, gerçek vatandaşlar olsun, onu değil, etrafa saçtığı paralarda resmi bulunan adamı erkek sayıyorlar ve sadece bu adamı düşünerek:

— Gördük, diyorlardı, gör - dük erkeği! O, bu kadar yıl önce şunları yapabilmiş. Sen bu kadar yıl sonra onları tazeliyeceğine, yıkıyorsun.

O zaman Bayan Başkan soruyor:

— Ne diyorsunuz kuzum, anlamadım.

Nalistanın dalkavuk sinekleri atılıp:

— Anlaşılmıyacak ne var? diyorlardı. Erkekliğinizi övüyorlar. Aksini ileri sürmek mümkün mü? Memlekette demokrasi var.

Bayan Başkan:

— Olur a, diyordu, bakarsın...

Dalkavuklar, hiddetlerinden mosmor kesilip:

— Dikkat edin suç işliyorsunuz! diye bağırıyorlardı. Şimdi kendinize hakaretten, sizi içeriye atarız. Bu işin şakası yok!

Nalistan Eyaletinin dört, beş yüz sineği memleketin idaresini ellerine geçirmişlerdi. Aralarında kendilerine yol gösterecek bilgide, kafada olanları yok değildi. Lâkin bunlar, başkanlık seçiminden ötürü kırgındılar.

— Sinekler, lâyık oldukları hükümetler tarafından idare olunurlar! deyip geçiyorlardı. Nemize gerek bizim?.. Seçimi kaybettik, geçimi kaybetmiyelim. Hem orası bizi ilgilendirmez. Seçenler düşünsün.

Bilginler sustukça, dalkavuklar azıyorlardı:

— Bunlar, buyurduğunuz gibi, kitabî! Birgün onların kitaplarına başlıyacağız. Bunlar, kitabî, hesabî, beyim! Bunlara hesap soralım da, görsünler!

Dalkavuklar, zaman geliyor, Başkana da kızıyorlar:

— Sizde iş yok, beyefendi! Başkanlık kim, siz kim! Şimdiye kadar kaç kişiyi ısırdınız ki? Bu işler, merhametle yürümez. Memlekette demokrasi var.

Bayan Sivrisinek, öğrenmek maksadiyle soruyordu:

— Demek, demokrasi denilen şey, bu!

— Elbet bu ya! İsterseniz buyrun bir fikir yürütelim: Krallık ne? Demokrasinin tersi değil mi?

Bayan Başkan:

— Evet, tersi! diyordu.

Dalkavuklar devam ediyorlardı:

— İngiltere ne? Krallık mı?

— Krallık!

— Orada hükûmet, vatandaşları ısırır mı?

— Isırmaz.

— Şu hâlde biz ısıracağız. Hükûmet Başkanı olarak bu şeref size ait. Hadi başlayın!

— Ama canları yanan vatandaşlar, bana bir şey yaparlar - sa.

— Ne yapabilirler ki?.. Siz erkek oğlu erkeksiniz. Hele bir aksini söyleyin bakalım.. Dalkavuk değiliz biz. Tutar kulağından, seni hapse atarız. Ona göre davran. Şakşakçılık istiyorsan, başkalarına başvur. Bizde o yok. Doğruya doğru, eğriye eğri! Hadi marş marş!

Bayan Sivrisinek, vatandaşları ısırmıya başladı. İlkin, gören gözleri şişledi. Sonra, duyan kulakları, acı konuşan dilleri iğneledi. Vatandaşlar, «Uf muf!» diyorlar, başkaca bir şey yap - mıyorlardı. Daha doğrusu yapamıyorlardı.

Dalkavuklar:

— Uf muf ne demek? diye tepindiler. Yasak edilsin bu! Dış itibarımız zedeleniyor. Derhal bir kanun çıkarılsın! Üç beş çapulcu yüzünden memleketimize lâf getirtemeyiz.

Uf Muf Kanunu kısa zamanda meclisten çıkartıldı. Bayan Başkan, ısırma gezilerine büyük bir şevkle devam etti. Maiyetinde dalkavuklar vardı. Bu adamlar, halkın Uf Muf Kanununa riayet edip etmediğine bakıyorlardı. Netice, onlar için memnuniyet vericiydi. Başkanın, iğnesini insafsızca daldırmasına rağmen, hiç kimseden en küçük bir inilti çıkmıyordu. Öyyyle, kazık gibi duruyorlardı.

Gün geldi, dalkavuklar buna da bozuldular:

— Hani alkış, Sayın Başkanım? Siz onlar için istirahatinizi terkedin, herbirini teker teker şişleyin de, onlar sizi alkışlamasınlar!.. Derhal bir kanun, sayın Başkanım!

Alkışlamama Yasağı, neden - se, vatandaşların da hoşuna gitti. En somurtkanları dahi neşeden yerlerinde duramıyorlardı. Hep sayın Başkanın geçeceği yollara diziliyorlar, kendisi görününce üstüne atılıp onu alkışlıyorlardı.

Hattâ bu hücumlar, Sayın Başkan Sivrisineği ürkütür ol - muştu.

— Bunların niyeti beni öldürmek, diyordu, alkışlamak değil!

Dalkavuklar:

— Hadlerine mi düşmüş?! diye bağırıyorlardı. Size öyle geliyor. Onlar sadece alkışlamak, kucaklamak için koşuyorlar.

Başkan itiraz ediyordu:

— Uçan sinek o usulle tutulur. Bu, alkış değil, tuzak! Parçalıyacaklar beni!

— Hele bir parçalasınlar, biz onlara gösteririz.

Sonra bu sözleri kürsüden, halka tekrarladılar:

— Hele bir parçalayın, biz size gösteririz.

Bir hafta sürmedi, Sayın Başkan, alkış için uzatıldığı sanılan bir çift elin geçici karanlığında ezilerek can verdi.

Halk, dalkavuklara bağırdı:

— Ne gösterecekseniz, gösterin bakalım!..

Dalkavuklar, Sayın Başkanın kıymık kıymık olmuş cesedini ortaya getirerek:

— İşte görün, dediler, diktatörlüğün sonu budur!

Yalçın KAYA

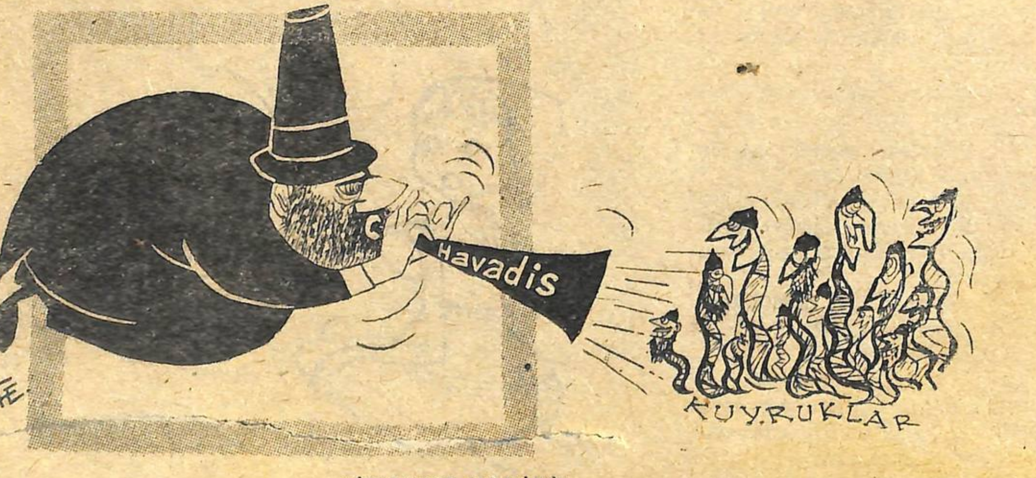

SİYASET FAKİRİ!

Peyami Safanın romanı

«YALNIZIZ»

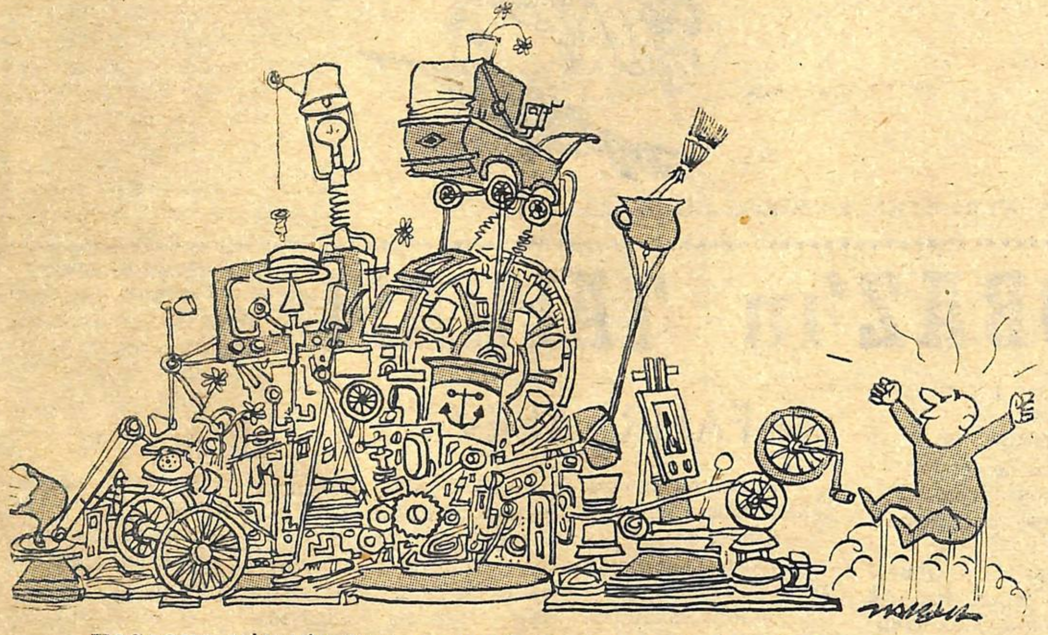

— YAŞASIN, HİÇ BİR İŞE YARAMAYAN MAKİNAYI İCAT ETTİM!..

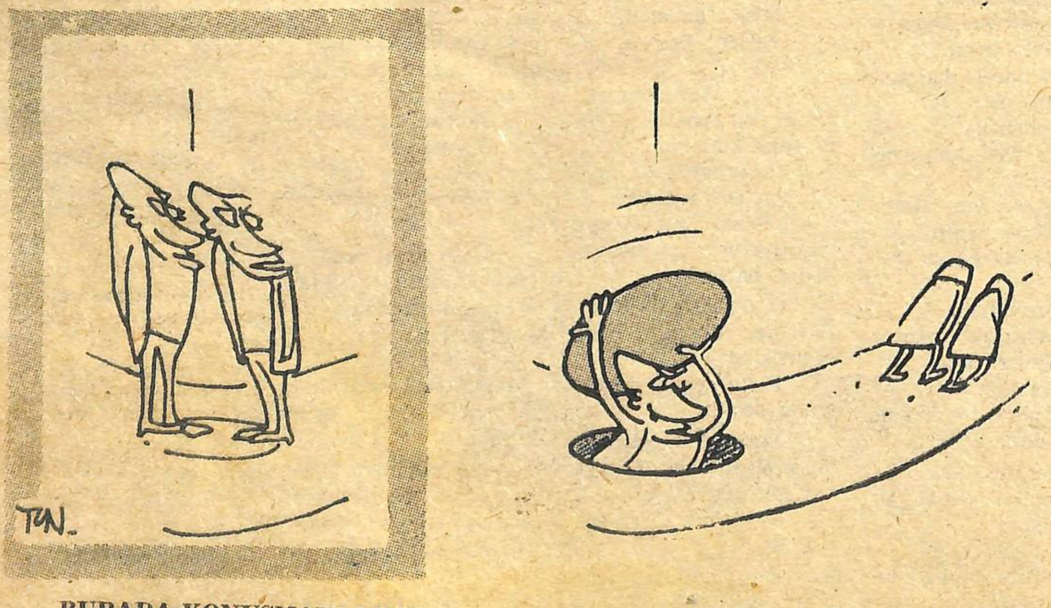

— BURADA KONUŞMAYALIM YERİN KULAĞI VARDIR..

Askerliğe dair

Çavuş — Bu sabah traş oldun mu?

Er — Evet, oldum.

Çavuş — Öyle ise bir daha sefere traş olurken ustraya daha yakın dur.

★

Deniz subayı denize düşmüş ve bir deniz eri tarafından kurtarılmıştı. Subay deniz erine nasıl bir mükâfat istediğini sordu.

Deniz eri:

— Komutanım dedi. Bana vereceğiniz en iyi mükâfat bu iş hakkında hiç kimseye bir şey söylememenizdir. Zira arkadaşlar duyarsa bu sefer beni denize atarlar.

★

— Bir insanın askerî merasimle gömülmesi için ne olması lâzım?

— Yüzbaşı olması lâzım.

— Öyle ise bahsi kaybettim.

— Ne iddia etmiştin?

— Ben ölü olması lâzım diye iddia etmiştim...

★

Depo çavuşu:

— Olmaz diye bağırdı, sana yeni postal veremem. Ayağındakiler daha yepyeni.

Er sızlandı:

— Yepyeni mi? Ne yenisi, bir beş kuruşluğun üstüne bassam yazı mı, tura mı derhal hissediyorum.

★

Bölük komutanı:

— Şimdi, farzedelim ki gece karanlık bir yerde nöbet bekliyorsun. Sessizce arkandan biri geliyor ve iki kolunu birden boynuna doluyor. Ne yaparsın?

Asker:

— Bırak ulan! diye bağırırım.

★★★

Şart

Genç kadın, mağazaya girdi ve tezgâhtara:

— Bir hamak almak istiyorum, dedi.

— Hayhay efendim. Nasıl bir şey olsun?

— Bir kişilik fakat iki kişiyi taşıyabilecek kadar sağlam olmalı...

Hakkın sesi

Düşük Celâl Bayar duruşmalarının birinde yargıca:

— Konuşulanları duyamıyorum efendim, demiş...

İşte, yalnız Celâl Bayar'ın değil, bütün düşüklerin en doğru lâfı budur. Şayet duymuş olsalardı, halkın on yıl içinde söylediklerini duyar ve Yassıadalı olmazlardı...

İktidarları süresince halkın sesini duymayanlar, şimdi bu kulaklık sayesinde HAKKIN SESİ-

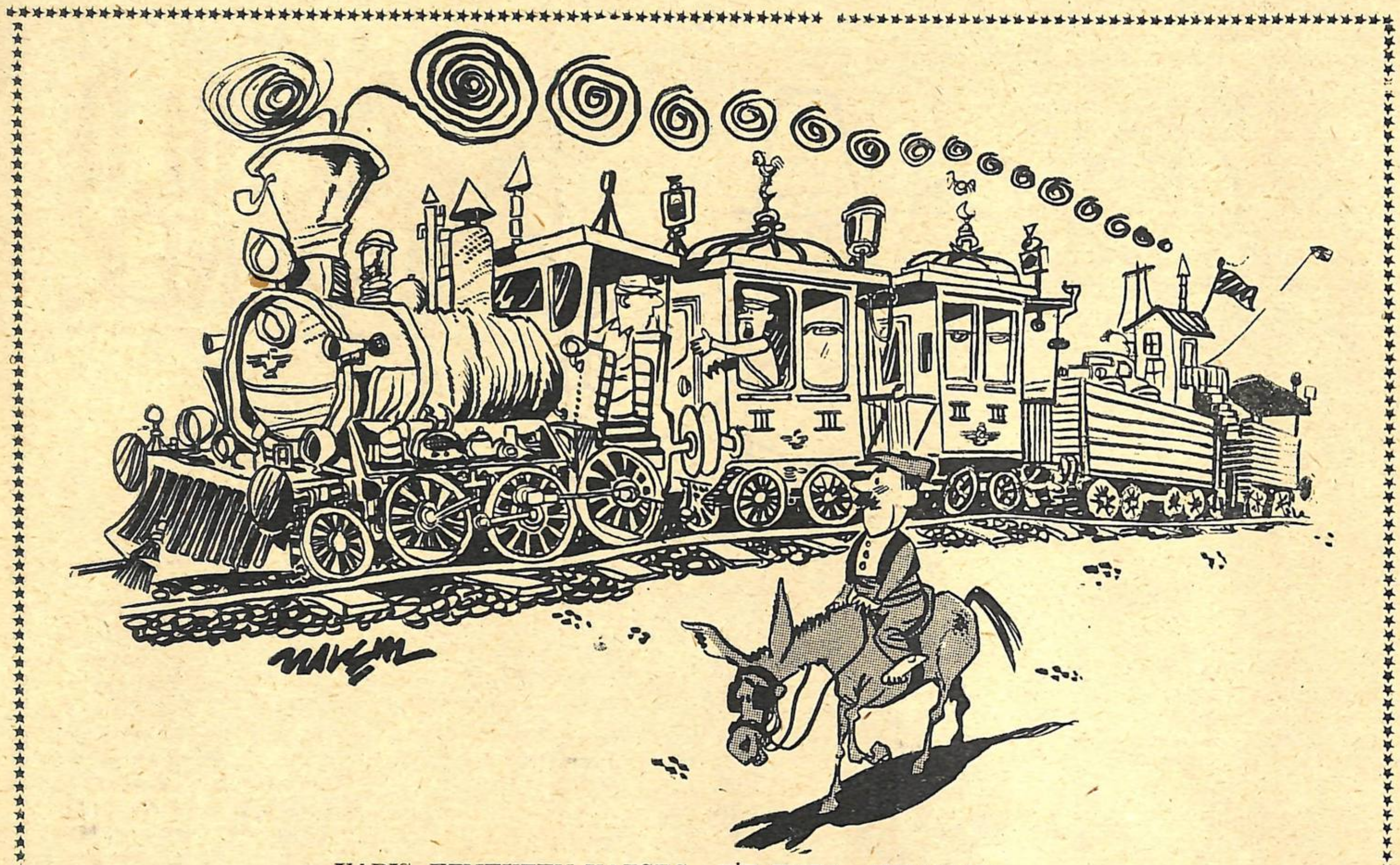

— YARIŞ ETMEKTEN VAZGEÇ... BİR KAZA ÇIKACAK!..

YOBAZ'ın TAFRASI

FAHRİ ALEV

— Günaydın...
— ... Ve aleyküm selâm...
— Günaydın dedik...
— Biz de aleyküm selâm dedik..
— Nece o?!
— Türkçe.
— Türkçede böyle lâf yok.
— Uydurmadım ya!
— Uydurdun.
— Nereden çıkardın uydurduğumu?
— Berenden.
— Beremden mi?
— Sen, neden şapka giymez de bere giyersin?
— Ben ne şapka giyerim, ne de bere..
— Başındaki bere değil de ne?
— Takke..
— Bereye de ad uydurdun giydin, şapkaya da ser-puş deniyor, giysene!..
— Giymem onu.
— Neden giymezsin onu?
— Gâvur icadıdır.
— Takke dediğin o bere de gâvur icadı..
— Onun önünde şey yok.
— Ne yok?
— Çıkıntı..
— Yâni şems-i per demek istersin?
— İşte nûr söndüren o şey...
— Şems-i per mi nûr söndüren?
— Helbette...
— Şems ne demek?
— Ne bilem ben.
— Şems, güneş demek. Siper de...
— Siper işte.. Güneşi kapayan demek; nûr söndürdüğü meydana çıktı.
— Senin cehlinden baş ka meydana çıkan şey yok. Şems-i per, güneşten koruyan demektir.
— Sen adına bakma.. Kendisine bak!..
— Kendisi ne ki? Bir kumaş parçası; ha girinti, ha çıkıntı...
— Yok, o gâvur icâdı..
— Öyleyse senin üstün, başın da gâvur icâdı dolu..
— Neuzubillâh..
— Ayağındaki pantalon da gâvur icâdı..
— Hâşâ..
— Üstündeki caket de gâvur icâdı..
— Estağfurullah..
— İçindeki gömlek de gâvur icâdı..
— Fe süphânallâh..
— Hele suratındaki sakal yok mu?
— O sünnettir.
— Demek bütün ekzistansiyalistler sünnetli?.
— Kimler dedin?
— Avrupadaki gençlerin çoğu sakallı..
— Onların sakalı kirlidir..
— Ya senin ki?!
— Misk-i anberli!..
— Neden sürersin onu?
— Neden sürersem sürerim, uğraşma sakalımla, sana batmıyor, ya?
— Nasıl batmıyor, her kılı ayrı ayrı batıyor.
— Sakal koyvermek dünyayı hor görmektir. Neden batsın?!
— Onu kokularla bezemek de, dünyayı, hor görmek mi?
— Koku değil, misk-i anber dedik..
— Etrafını çemberleyip süslemek de dünyayı hor görmek mi?
— Neyse ne.. Bırak sakalımı!
— Onu bıraksam tesbihini yakalarım..
— Tesbihimde ne var?
— Miskinlik, durgunluk, sönüklük..
— Tut da göreyim.
— Onu bıraksam, mesine basarım.
— Mesimin kabahati ne?
— Ayak yıkamamak için tenbellik..
— Bas da göreyim!
— Ayağını bıraksam, başını açarım.
— Ne var başımda?
— Tâkke var.
— Hâni, bere idi?
— Berenin altında saklı..
— Hele bir dokun!
— Yağlıdır, dokunmam.. boynundaki ipi çekerim daha iyi!..
— Hele bir çek!
— Ne çekeyim, ucunda ya boncuk var, ya da muska..
— Muskama söz etme!
— Ona karışmasam, tavrına çatarım.
— Tavrımda ne var ki?
— Bilirkişilik, ukâlâlık, tafrafuruşluk..
— Çekil be adam!
— O tafra bana sökmez; Şu yakanı öne tutup duruyorsun?
— Tutarım a!
— Yok, arada bir şey var...
— Ne varsa var.
— Ne varsa, saklıyorsun onu.
— Neyi saklıyorum?
— Yakanın altını.
— Sana ne?!
— Belki o da bir muskadır.
— Karışma!
— Buldum, muska değil bayrak.
— Ha?!
— Hem de yeşil bayrak.
— Karışma diyorum, bak!
— O bağrına bastığın şey var ya.
— Basarım.
— Sen de onun iyi bir şey olmadığını biliyorsun.
— Nesteuzu-billâh..
— Bilmesen saklamazsın.
—Ben onu senin gibilerden saklarım..
— Benim gibi dediğin, kimler?
— Sen kendini bilirsin.
— Kimim ben?
— Kemâlci..
— Sen de Celâlî!..

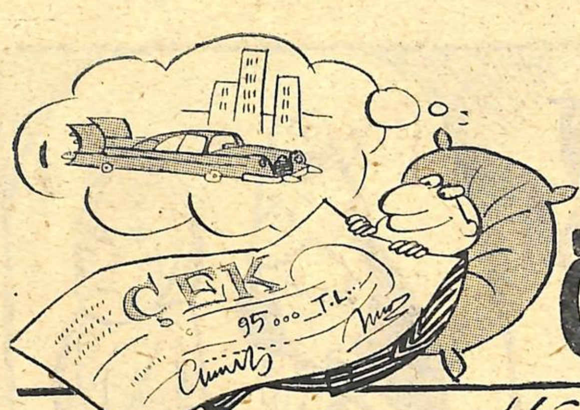

ÖRTÜLÜ ÖDENEK

Hâlit Kıvanç

İskoçların hasisliği dünyaca ün salmıştır. Meselâ bir İskoç, karısıyla bir Almana misafir gider. Almanın özel uçağı vardır ve misafirlerini uçurarak misapirverliğini göstermek ister. Ancak, İskoçun çok geveze olduğunu bilen Alman, uçakta hiç konuşmaması şartını koşar, «Eğer bir tek kelime söylersen havada, bin lira vereceksin» der. Şart kabul edilir ve İskoç karı - koca uçağa biner.

Havalandıktan az sonra, Alman, uçağa akrobasi yaptırmağa başlar. Bu, üstü açık küçük bir uçaktır. Başaşağı dönünce, iyi bağlanmamış olan kadın uçaktan düşer.

Yere indiklerinde, Alman, kadının ortada olmadığını görünce:

— Nerede karınız? diye İskoç'a sorar. Adam gayet sâkin:

— Siz akrobasi yaparken düştü.

—Neee??? Düştü mü?.. Niçin söylemediniz o zaman?

— Yaaa!.. Yağma mı var?.. «Karım düştü» deseydim de, bin lirayı verseydim, değil mi?

Böylesine hasistir İskoçlar. Belki duymuşsunuzdur. İskoçların bir âdeti vardır: Erik, elma, dut, ne bileyim tane ile yenen meyva sofraya geldiği zaman, öyle tabakta açık durmaz. Meyvayı geniş bir tepsiye koyar ve üstüne kalın bir örtü örtülmüş olarak getirirler sofraya... Herkes örtünün altına elini sokar ve hemen bir meyva çekip yer. Böylece meyvanın büyüğünü, iri sini açıkgözlerin seçmesine fırsat verilmez.

İşte bizim düşükler de İskoçların bu âdetini benimsemişler. Başbakan'a memleket hayrına ve memleket işlerinde kullansın diye verilen «örtülü ödenek» adlı parayı, İskoçların örtülü meyvası gibi elçabukluğuyla cebe indirmişler.

Bunun bir davâ konusu olmasına çok sinirlendim. Örtülü ödenek kararnamesi, aslında Menderes'in bugüne kadar yayınlanmamış en canlı hayat hikâyesidir. Listeyi şöyle bir inceleyince Başdüşük II. nin nasıl yaşadığı, neler yaptığı gün gibi meydana çıkıyor. Eeee böyle canlı bir hatırat bedavadan gazetelere verip de neşrettirilirse, kızmaz mısınız?

Bakın, beraber okuyalım!.. Örtülü ödenek'ten Menderes'in harcadıklarının ufak bir listeciği... (Tamamını neşre, bu derginin bütün sayfaları yetmez.)

★ 3 kilo 950 gram kuzu budu: 15 lira 80 kuruş. (Düşük Başbakan'ın buda ne kadar meraklı olduğuna delil.)

★ 250 gram sivri biber: 50 kuruş. (Birgün Yassı'ya gideceğini bilmiş ve tatlı iktidar günlerinde acı da olsa, sivri yemeyi tercih etmiş.)

★ 1 buçuk kilo salatalık: 1 lira. (Parti tesanüdünü kuvvetlendirmek gayretinin ifadesidir.)

★ 1 Kilo ceviz: 2 lira. (40 ından sonra azanı teneşir paklar, 60 ından sonra azanı ise bir kilo ceviz haklar.)

★ 4 adet piliç: 16 lira. (İkisini tanıyoruz ya.. Öbür ikisi kimler acaba?)

★ 5 adet mısır: 125 kuruş. (Koçanın elinde kalışıyla sâbit bu yolsuzluk.)

★ 2 adet süpürge: 6 lira. (Kendi kendilerini süpürmeye o zamandan niyetli oldukları anlaşılıyor.)

★ Başvekil için 2 adet cımbız: 450 kuruş. (Geçenlerde bizim hanıma almıştım, 125 kuruştu. Menderes pahalı almış.)

★ 1 çift jartiyer: 8 lira. (Çorap tutturmak için.)

★ İlâç: 56 lira 70 kuruş. (Tansiyon indirmek için olacak değil ya.)

★ Bornuz, çarşaf, havlu: 11 lira 45 kuruş. (Çabuk otomatiği söndür!.. Ferit geliyor..)

★ Beyefendiye 2 piyango bileti: 200 lira. (Çekiliş 27 Mayıstaydı.)

★ Hediyelik taş bebek: 37 lira. (Bu da mı Ayhan'dan?)

... Ve koca listede sadece 2 kalıp sabun: 360 kuruş. (Yeter mi 3 kalıp sabun Menderes'in bu kirini temizlemeğe?..)

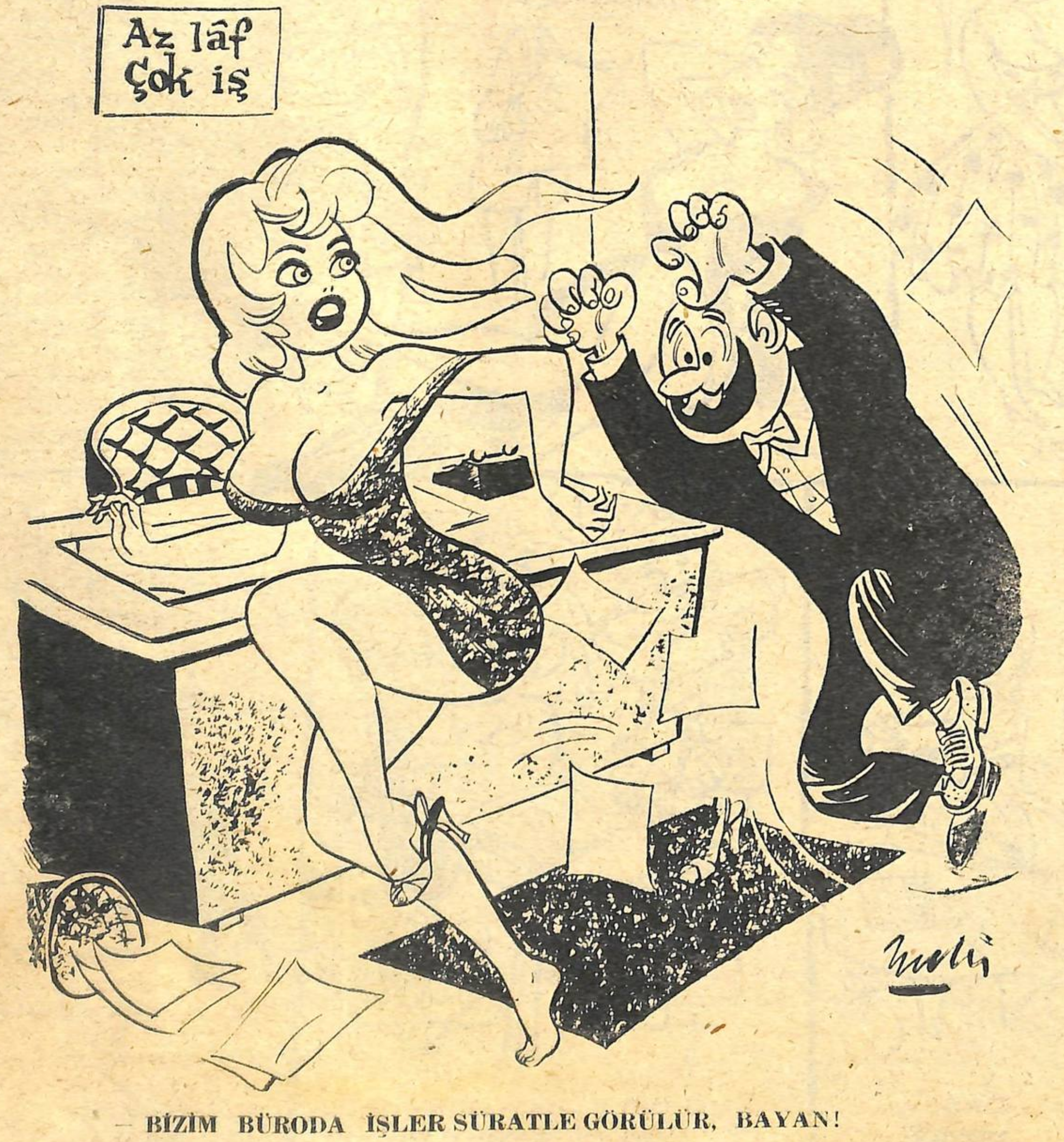

— BİZİM BÜRODA İŞLER SÜRATLE GÖRÜLÜR, BAYAN!

erkek denen meçhul
İNATÇI ERKEK
BENDEN BAŞKASINA TEDAVİ OLMA E Mİ ?
MUHAFAZAKÂR ERKEK
BİZ KARIMLA SİNEMAYA GİDİYORUZ SEN DE GELSENE..
ANLAYIŞLI ERKEK
SANATÇI ERKEK
BENİMLE EVLENİR MİSİN?
CESUR ERKEK
15 LOKANTA 25 OTEL 50 İÇKİ.. 40.'LİRA 'DA TAKSİ.. HESABI TAMAMDIR..
HESABİ ERKEK
HIZLI ERKEK
Kitap gibi kadın arkadaş. çevir çevir oku!
KÜLTÜRLÜ ERKEK
UTANGAC ERKEK
KUVVETLİ ERKEK
hayır!
AKILLI ERKEK
AŞKIMIN IZTIRABINI GÖMEN GÖZYAŞIMI DİNLE EY
ROMANTİK ERKEK
BANG BANG
KOCA
SPORCU ERKEK
LÜKS NERMİN
EV ERKEĞİ

erkek denen meçhul
İNATÇI ERKEK
BENDEN BAŞKASINA TEDAVİ OLMA E Mİ ?
MUHAFAZAKÂR ERKEK
BENİMLE EVLENİR MİSİN?
CESUR ERKEK
15 LOKANTA 25 OTEL 50 İÇKİ.. 40 LİRA'DA TAKSİ.. HESABI TAMAMDIR..
HESABİ ERKEK
HIZLI ERKEK
KUVVETLİ ERKEK
hayır!
AKILLI ERKEK
AŞKIMIN IZTIRABINI GÖMEN GÖZYAŞIMI DİNLE EY
ROMANTİK ERKEK

Biz KARIMLA SİNEMAYA GİDİYORUZ SEN DE GELSENE..
ANLAYIŞLI ERKEK
SANATÇI ERKEK
Kitap gibi kadın arkadaş. çevir çevir oku!
KÜLTÜRLÜ ERKEK
UTANGAC ERKEK
BANG BANG
KOCA
SPORCU ERKEK
LÜKS NERMİN

Kumar Merakı

Les Vegasta meşhur kumarhanelerden birine üstübaşı dökülen bir adam girdi. Barın sahibi olan Sam Mac Cormic'e doğru gitti ve ona:

— Hey Sam dedi. Beni tanımadın mı, hani seninle on sene evvel bu kumarhaneyi açmıştık. Sonra bir barbut sonunda sen benim elimden hissemi alıp beni kapı dışarı etmiştin.. Tanıdın mı ha!

Sam karşısındaki dökülen herife hayretle baktı:

— Ulan Con dedi, sen adamakıllı berduş olmuşsun, on senedir neredeydin.

— Orada burada sürttüm dedi Con, sen beni sepetledikten sonra altın arayıcılığı yaptım ve müthiş bir servet sahibi oldum. Benim böyle berduş halime bakma, bunlara para derler, bak! Con bunları söylerken cebinden gıcır gıcır, hepsi binlik olan iki deste para çıkarıp yeşil çuhalı bilardo masasına koydu ve ağzına attığı bir tutam (Hovaki) tütününü çiğneyerek devam etti:

— Burada tam 380.000 dolar var. Bunu on senede imanım gevreyerek kazandım Sam. Senin bu kumarhane de aşağı yukarı bu kadar eder. Var mısın? On sene evvel ki gibi barbuta. Bir sefer atacağız, kazanan öbürkünün parasını alır. Ben on sene evvel bu dümene yattım, ne dersin!..

Sam kalktı, gitti bir şişe viski alıp geldi. İki kadehe doldurdu. Birbirlerini süzerek içtiler.

O sırada etrafları salondakilerle çevrilmişti. Ne müthiş herifti bunlar. Sam eliyle dudaklarını sildi ve:

— Zarları çıkar dedi.

Con zarları çıkardı ve Sama uzatarak sırıttı.

— At!..

Kimse nefes bile almıyordu. Sam ceketini çıkardı. Dostu Lolayı sıkıca bir öptü. Zarları bir bardağın içine koydu, salladı ve attı. Beş dört gelmişti.

Ondan sonra Con zarları masadan aldı. Bardağın içine koydu. Önce etrafını çevirenleri süzdü, sonra heyecandan sapsarı olmuş Sam'a dönerek sırıttı:

— On sene evvel de bu zarlarla sen beni harcamıştın Sam. İşte şimdi sıra bende, dedi ve attı...

Zarlar yeşil çuha üstünde yuvarlanıp durdular ve herkes heyecanla gözleri zarlara dikili baktı... Hep yek gelmişti...

Con gayet soğukkanlı şapkasını başına geçirdi ve Sam'ın omuzu na vurdu.

— Yine şiştim Sam dedi.. On sene sonra, bekle geleceğim...

Suavi SÜALP

— **KOCAM GELİYOOOR!..**

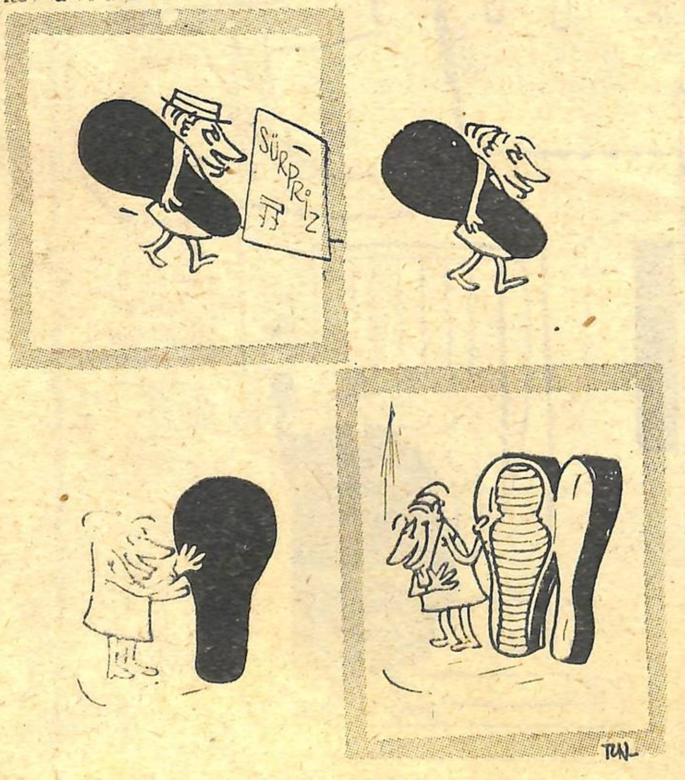

Seçme Saçmalar

★ La Maulin éui frappeé est Laujour a la commence.

Fransız ata sözü

★ İğneyi kendine çuvaldızı çuvala batır.

Hüsnü

★ Şunu unutmayın ki herşey unutulabilir.

Unutulmuş eşyalar dairesi

★ Bir adamın aşık olabilmesi için dört âdet vesikalık fotoğraf getirmesi şarttır.

Aşık Hasan

★ Hoşunuza giden bir şeyden hoşlanmamanız imkânsızdır.

Tahsin

★ Ayağını denk al!

Terazi

★ İnsanın kalbi temiz olmalı.

Sakatatçı

★ Haydi soyunun.

Tablocu Hasan

★ İki gemi yanyana hayda - yabilir misin?

Ali İpar

★ Ben mâsumum!

Hımbıl Polatkan

★ Bir alacak yüzünden şahsiyetim gölgelenmektedir.

Z. Mandalinci

★ Giden ağam gelen paşam

Kuyruklar

★ Lâfla yağ gemisi yürümez.

Gemi davâsı

★ Bize de mi lolo?..

Gina Lolobirigida

★ Kendisini tanırım.

Tanık

★ Sen çık ben geliyorum.

İkinci Meclis

SİNEMALAR

Rumeli Ciheti

ŞULE : ARSLAN YÜREKLİ ŞÖVALYE ★
John Mac Ceymis - Lola Monteni.
Reji asistanı Şevket - Binlerce figüran, kanlı sahneler, kılıç kalkan ve millî oyunlar ekibi, havuza atılan adamlar, korkunç timsahlar, ayrıca kotyon ve süpriz.
Mis Film.

IŞIK: NAPOLİDE AKŞAM YEMEĞİNDEN SONRA AŞK ★★
Cina Volantino Bellini - Suna Şenyat.
Kitarayı çalan: Tektel Hamdi. Nefis manzaralar, Turist bir kadını mandepsiye bastıran papelciler. En nefis İtalyanca, üç ayda İngilizce kursları.
Süper İtalyan, Amerikan prodiksiyon.
Film âmili: Fethi...
Emniyet Âmiri: Celâl.

SEMA : GEL ARTIK YATALIM. ★★
Mylan Domestik - Saça Mişel.

Her önüne gelen erkeği odasına alan bir kızla o kızın odasına girmeye çalışan bir herifin arasında geçen korkunç aşk. Temiz yatak çarşafları, iki kişilik o da 20.000 frank. Ayrıca film esnasında meşhur terzi Jakın kombinezonlar.. Lamour Film.

Sex Projeksiyon.

Anadolu Ciheti

KAMELYA : YOL VERİN KEŞ OSMAN GELİYOR ★★
Gülşen Kalça - Salih Salça
Kafa Hamdi ve Şen Ayna Kıraathanesi sahipleri...
Dağda ayıdan olma çocuğun şehire inince yaptığı tahribat... Havada uçan sandalyeler, samanlıkta bir kızın üstüne gelen 18 kişi.. ve kızın imdadına yetişen ayılar. Ayrıca her türlü hayvanat. Giriş serbesttir.
Mağara Film.

NANE : SÜPERMAN SÜREYYA. ★★★
Sıdıka İnler - Süreyya Kendisidinler.
34 kilo gelen bir adamın Eminönü meydanında sıkı bir poyrazla uçması... Kendini sevgilisi uğrunda denize atan kadın.. Hıçkırık, gözyaşı, bilûmum ifrazat, idrar tahlili yapılır.
Röntgen Film.

ENGİN : CART KABA KÂĞIT
Oynayanlar: Babıâli hamalları, kâğıt karaborsası yapan gazete patronları, örtülü ödenek numaraları, iki ayda lüks araba sahibi olan hammal. Bâyilerle editörlerin mücadelesi.

DİKKAT Patlak kâğıt alınır

Diğer Eğlence Yerleri

TRAMVAY : Maçka - Taksim arasında her gün saat 18 den sonra neş'eli tramvay eğlenceleri. «Lûtfen bozuk para bulundurunuz.» Önden arkaya doğru yürüyenler, ani fren, tatlı pozisyon.

NAMLI İŞKEMBECİ : En yağlı garsonlar, işkembe, tuzlama, paça, baş, büyük baş hayvanlar hakkında en geniş bilgi.

KUVAFÖR CİM : En nefis sosyete hanımları, hususî salonda dans, iyi pazarlık, şehrin dedikodusu, en güzel başlar manikür, pedikür, parfüm, friksiyon WC. sağdaki kapıdır.

UMUMÎ HELÂ : En nezih müstehçen neşriyat. Tosun idaresinde edipler ekibi, tebeşir verilir, rahatça yapacağınız eseriniz için duvarlar.. Büyük ve Küçüksuhisardan aktarma...

2 Ay ara ile 2 BÜYÜK ÇEKİLİŞ

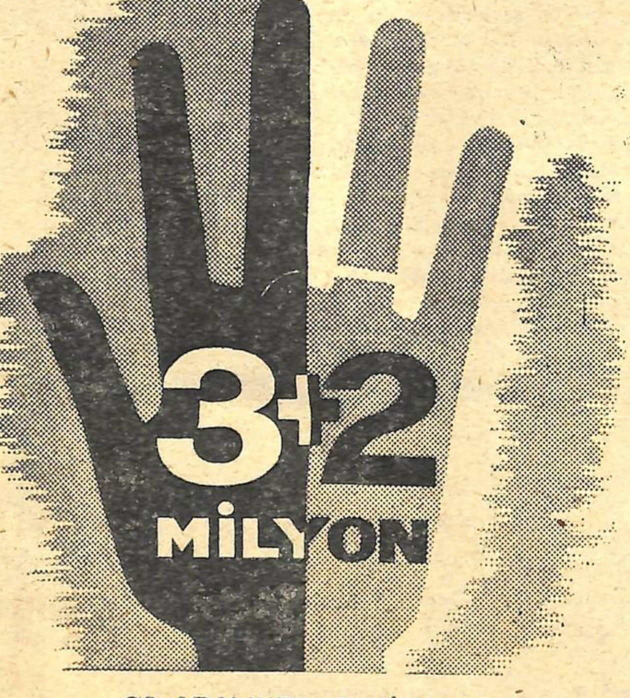

30 ARALIKTA: 3 MİLYON

Bu fevkalâde senesonu keşidesine katılmak için, 31 Ekim akşamına kadar İş Bankasına yatırmış olduğunuz tasarruflarınızı 30 Aralık tarihine kadar muhafaza ediniz.

7 MARTTA: 2 MİLYON

Yeni yılın ilk zengin çekilişine katılmak için 5 Ocak tarihine kadar tasarruflarınızı İş Bankasında toplamıya devam ediniz.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL d - 680

Yalova'dan MUSTAFA SIĞ imzası ile mektup gönderen bir okuyucumuz merak etmiş:

Derginizde yakında Aziz Nesin'in yeni bir romanının başlıyacağını ilân ediyordunuz. Romanın ismi de (Bayan Döviz). Böyle bir kimse gerçekten var mı? Varsa kimdir? Lûtfen, bu konuda bir açıklama yapar mısınız?.."

C: Romanı henüz ben de okumuş değilim. Fakat Bayan Döviz'in gerçekte yaşıyan bir kimse olduğu muhakkak. Bana kalırsa, düşük Menderes'in kasasında donu bulunan, kürtaj hikâyeleri piyasayı tutan, yılışık muhabbetnameleri mizah sermayesi olan, düşük iktidar devrinde bakanlık koridorlarında iş takip eden bazı malûm (!) hanımların yakın arkadaşıdır. 27 Mayıstan bu yana ne yaptığını da bilmiyorum ama, bundan böyle Aziz Nesin arkadaşımızın usta kalemine sermaye olarak sizleri güldürecektir...

Vaniköy'den mektup gönderen okuyucumuz ŞEREF AYAZ soruyor:

"Sizce kötü mizahın tarifi nedir? Bunun için örnek verir misiniz?"

C: Kötü mizah, ciddî yazılar yazdığını sanarak, yazdıkları yâvelere herkesi güldüren bazı kalem erbâbının yaptığı iştir. Bunun için esaslı örnekler, (HAVADİS) isimli gazetenin değişik sayfalarında bol bol bulunabilir.

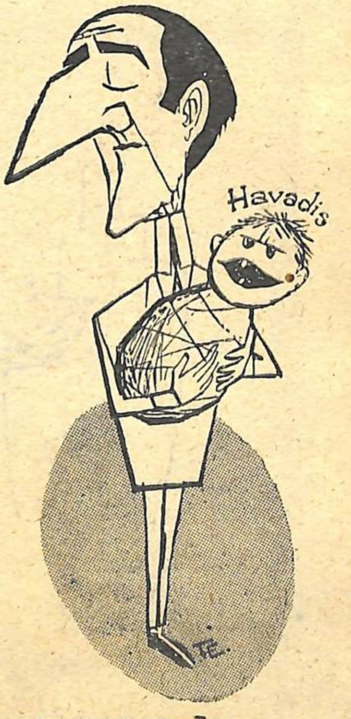

BEBEK DAVASI!

Aziz NESİN'in Büyük Romanı

BAYAN DÖVİZ

— 1 —

Asfalt yoldan hızla giden taksideki iki delikanlıdan yağız, tıknazca olanı arkadaşına,

— Beni götürdüğün yeri iyice anlat, dedi.

Koyu lâcivert elbiseli kumral delikanlı,

— Canım, sen iş aramıyor muydun, dedi, seni götüreceğim yerde iş çok... Yeter ki sen, sap olacağın baltayı seçmesini bil...

— Her halde bu saatten sonra iş bulma kurumuna gitmiyoruz. Baloya gideceğiz, dedin. Baloda nasıl iş bulacağımı da anlamıyorum.

— Gidince anlarsın. Söyledim sana. Yüksek Kulüp'te «Kimsesiz Yavruları Barındırma Derneği» yararına balo veriliyor. Hani bir Yüksek Kulüp var ya...

— Bilmiyorum.

— Yüksek Kulüp, eskiden Sarsak Mecdi Bey'in köşküydü. Bizim padişahlardan sultan ikinci bilmem kim varmış. Benim tarih bilgim pek yoktur da, padişahın adı aklımda kalmadı. İşte bu Sultan ikinci bilmem kimin, Yanbastı Fettah Paşa adında bir başmabeyincisi varmış. Yanbastı Fettah Paşa, İtalya ile bizim gerek ticaret münasebetlerimizi, gerek dış münasebetlerimizi öyle yolunda, öyle uygun düzenlemiş ki, İtalyanlar Yanbastı Fettah Paşa'nın bu yurtseverliğine karşı ne yapacaklarını şaşırmışlar. İtalyan kralı, biz de eğer insansak bu iyiliğin altında kalmayız, diye o zamanın gazetelerine beyanat vermiş. Yanbastı Fettah Paşa'ya yüzde on komisyon vermek istemişler. Paşa çok namuslu adam olduğundan, yüzde ona tenezzül etmemiş. İtalyan büyük elçisine «Çok teessüf ederim ekselâns» demiş, «Siz beni ne sandınız? Ben âdi bir komisyoncu muyum? Bende yüzde ona tenezzül edecek göz var mı? Sonra bu işte ben yalnız değilim ki, daha başkaları da var. Yalnız olsam, peki... Devlet sırrı olduğu için size adlarını veremiyeceğim ama, bu işin içinde daha bir çok paşalar var. Katiyen pazarlık istemem. Almanlar yüzde kırk verdikleri halde ben güzel hatırınız için sizi kırmadım. Çok rica ederim, memleket meselelerinde benimle pazarlığa girişmeyiniz. Böyle sözler hissiyat-ı vatanperveraneme son derecede dokunur, katiyyen hazmedemem.»

Yanbastı Fettah Paşa bu sözleri, evinde verdiği ziyafette İtalyan büyük elçisine söylüyormuş. Çok sert şekilde «Katiyyen hazmedemem» diye sözünü bitirince, sofranın karşısında elpençe duran uşağına,

— Görmüyor musun, yine hazımsızlık başladı. Ne duruyorsun ulan, çabuk, bir avuç karbonat getir! diye bağırmış.

Paşa, bir avuç karbonatı avucuna boşaltıp bir bardak suyla yutup da geyirmeğe başlayınca, kaşlarını çatmış,

— İşte galeyan başladı, demiş, millî galeyan...

İtalyan Büyük elçisinin yanında, İtalyanın doğu işleri uzmanı varmış. Bu uzman, Yanbastı Fettah Paşa'nın bu siyasî jestinden ne demek istediğini hemen anlamış. Büyük elçinin kulağına bir şeyler söylemiş. Bunun üzerine Büyük elçi, «Acaba Paşa hazretleri, arsalarının hangisine bir köşk kurulsa memnun kalırlar?» diye sormuş.

Yanbastı Fettah Paşa da, şimdi gideceğimiz Yüksek Kulübün yerini söylemiş. «Orası münasiptir» demiş. Gelgelelim, ordaki arsa da Fettah Paşa'nın değilmiş. İtalyanlar, Yanbastı Paşa adına önce arsayı satın almışlar, sonra üstüne köşkü yapmışlar. Köşkün kiremitlerinden, fayanslarına, helâ taşlarına, aynalarına varasıya her şeyi İtalyadan getirilmiş. Hattâ, sonradan İtalya ile münasebetlerimiz bozulunca, Yanbastı Fettah Paşa çok kızar, «Ben böyle yaşamanın...» diye söylenerek, taşları bile İtalya'dan getirilen helâya sık sık gider, hırsını alırmış.

Köşkün son sahibi Sarsak Mecdi Bey'di. Dedesi Yanbastı Fettah Paşa'dan kalmış. Sarsak Mecdi Bey'in hayatta bir tek derdi var: Ya dedesinden kalan mirası yiyip bitiremeden ölürse... İşte bütün derdi bu. Bütün hayatında çalışarak on para kazanmamış. Çünkü, mirası bitirmeğe uğraşmaktan, çalışmağa vakit bulamıyor. Yiyor, içiyor, yedirip içiriyor, har vurup harman savuruyor, yine de bir türlü dedesi Yanbastı Fettah Paşa'dan kalan malları bitiremiyor. Buna çok sinirlenirmiş. «Geriye mal bırakır da ölürsem, gözlerim açık gideceğim» diye yanar yakılırmış. Ne yapsa, mirası bitiremiyormuş. «Artık on parasız kaldım çok şükür» dediğinin sabahında, avukatı gelir «Filân yerde bir çiftliğinizin daha olduğunu keşfettim. Altı yüz

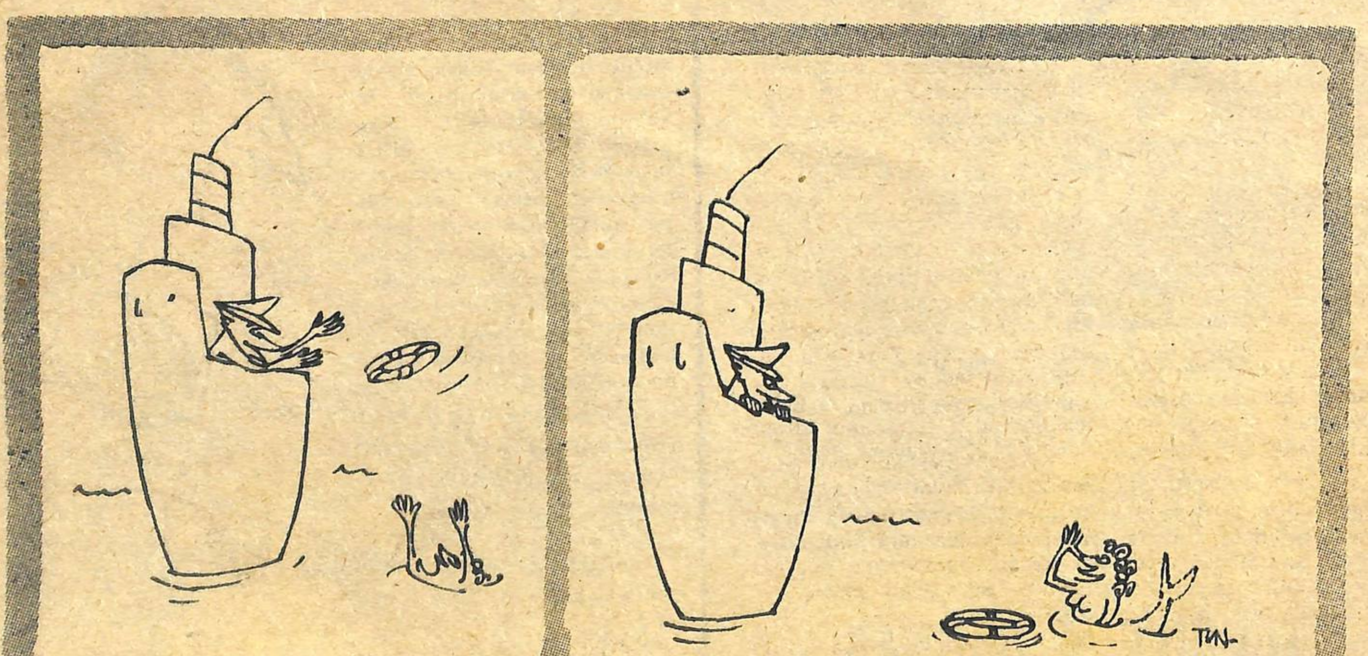

bin lira veriyorlar. Satalım mı?» diye sorarmış. Sarsak Mecdi Bey avazı çıktığı kadar bağırırmış: «Yahu avukat mısın, kâşif misin? Bu çiftlikleri, hanları nerden bulup keşfediyorsun? Daha ne duruyorsun, çabuk sat gel!..»

Taksideki iki delikanlı, aynı semtin çocuklarıydılar. Küçüklükleri bir arada geçmişti. İlkokulu bitirdikten sonra, bir daha birbirlerini görmemişlerdi. Bir akşam üzeri, bir otobüs koltuğunda yanyana düşmüşlerdi. Kumral olanı, yanında oturan tıknaz yağız delikanlıya,

— Affedersiniz, siz Muzaffer değil misiniz? diye sormuştu.

Muzaffer bir süre onu süzdükten sonra,

— Evet... Ben de sizi tanıyorum bir yerden... demişti.

— Ben Halûk...

Aradan yıllar geçtikten sonra iki arkadaşın karşılaşması böyle olmuştu.

Muzaffer'in elbisesi eskiceydi; ceket kolları tirfillenmiş, dirsek yerlerinin havı dökülmüştü. Üniversitede öğrenciydi. İş arıyordu. Çalışmak zorundaydı.

Halûk, birisine verilmiş sözü olduğu için, eski arkadaşı ile uzun uzun konuşamadı. Bu karşılaşmadan üç gün sonra buluştuklarında Halûk, Muzaffer'i Yüksek Kulüp'teki baloya götürüyordu. Bu gece, kimsesiz çocukları Barındırma Derneği yararına verilecek baloya, yüksek sosyetenin bütün kaymak tabakası gelecekti. Halûk'un söylediğine göre, Muzaffer becerikli davranırsa, bu gece baloda kendisine iyi bir iş bulabilirdi.

Halûk'un, Sarsak Mecdi için anlattıklarını dikkatle dinleyen Muzaffer,

— Bu adamı sevdim, dedi, aslında iyi insanmış... Onun derdini çok iyi anlıyorum. Çalışıp hayatını kazanan insanlara imreniyor zavallı. Öyle bir dedenin soyundan gelmiş ki, bu dede zavallının elinden bütün çalışma imkânını almış. Çalışan insanlara bakıp, aşağılık duygusu içinde kıvranıyor olmalı. Çok iyi anlıyorum bu Sarsak Mecdi'yi.. Bütün mirası bitsin de, hiç bir tutanağı kalmasın istiyor. Kendisini deneyecek. O da başkaları gibi çalışıp kazanabilecek mi? Bunu öğrenmek istiyor.

Halûk,

— Sarsak Mecdi Bey'i son günlerde tanıyabildim, dedi.

— Neden Sarsak diyorlar?

— Herif sarsak da ondan. Hayatında doğru dürüst hiç bir iş yapmamış. Bütün işleri ters yaparmış. Nasıl para yermiş, biliyor musun, akıl durur... Her akşam dört - beş araba dolusu dalkavuklariyle Parkotel'e gider lermiş. Yiyip içtikten sonra, vakit gece yarısını geçince «Her kaç paraysa, buranın cazını kiraladım» dermiş. Parkotel'in cazını alır, sokağa çıkarlarmış. Caz önde, dans havaları çalarak, bunlar arkada arabalar içinde yavaş yavaş Beyoğlu'ndan geçer lermiş. Gelirlermiş Tokatlıyan'a. «Bu gece Tokatlıyan'ın cazını kiraladım» dermiş. Oranın cazını da alır çıkarlarmış. Bir caz önde bir caz takımı arkada, ara balar ortada, gazino, paviyon, bar dolaşırlarmış. Oralardan da sazları, cazları, kızları alır, arabalara doluşur, şehzadenin düğün alayı gibi Sulukule'ye giderlermiş. Gün ağarırken Sulukule takımı da evlerden uğrar sokağa dökülürmüş. Çingeneler çalar oynar, bunlar bağırıp çağırır, vur patlasın çal oynasın eğlenirlermiş. Sarsak Mecdi en sonunda coşup, ortaya fırlar, «Dedem Yanbastı Paşa Hazretleri, ruhun şâd olsun!» diye göbek atmaya başlarmış.

Muzaffer,

— Bu anlatılanlarda mübalağa payı da olsa, Sarsak Mecdi Bey'i çok iyi anlıyorum, dedi, dedesine kızıyor. Bu kadar büyük miras bırakmasaydı, Mecdi Bey de sarsaklıktan kurtulur, çalışır, iş güç sahibi olurdu. Ondan dedesine kızıyor olmalı.

— Neden kızıyor bilmem. Sabahleyin de bir hamam kapatırlar, hamamın göbek taşında sızar kalırlarmış.

Bir insan böylesine para yer de yine bitiremezse, kızmaz mı? Deli olur. Sarsak Mecdi Bey'in işte bu yüzden sinirleri bozulmuş. Bu bendeki paralar ne zaman tükenecek diye merak eder dururmuş.

Bir köpeği varmış, çok severmiş. Köpek birgün ölünce, Mecdi Bey öyle üzülmüş ki, «Bu gece Beyoğlu matem tutacak» diye bütün gazinoları, eğlence yerlerini, meyhaneleri, parasını verip o gece için kapattırmış. Gazinolardan birinin sahibi, gazinonun kapısına şöyle bir levha yazdırtıp asmış: «Çok sevgili aile büyüğümüzün vefatı münasebeti ile, bu gece gazinomuzun kapalı bulunduğunu muhterem müşterilerimize arzederiz.»

Muzaffer merakla sordu:

— Bu kadar uğraştığına göre mirasını yiyip bitirebildi mi?

— Kendisi bitiremezdi ya, dua etsin yine Lokum Betül'e. Lokum Betül yardım etmeseydi. O kadar parayı zor bitirirdi.

Sarsak Mecdi son günlerinde evlenme hastalığına yakalanır.

— Evlenme hastalığı mı? İlk duyuyorum. Nasıl hastalık bu?

— İnsanın canı hiç durmadan boyuna evlenmek ister. Çok kötü bir hastalık... Sarsak Mecdi Bey'e bu hastalığı Lokum Betül aşılamış. Sonunda dayanamayıp Lokum Betül'le evlendi. Ben de Sarsak Mecdi Bey'i işte o sıralarda tanıdım. Karısı kendisinden otuz sekiz yaş gençti. Ayrıca adı üstünde, lokum... Altı ay demeden herif cartayı çekti. Yalnız rahmetli son günlerini çok mesut geçirdi. Çünkü, Lokum Betül'ün sayesinde on parası kalmadığı gibi uçan kuşa borçlanmıştı. Sarsak Mecdi Beyin altmış beş yılda bir türlü bitiremeyip de, ah nasıl etsem de bitirsem diye gece gündüz düşündüğü mirası, Betül üç ay için de tüketti, dibine de darı ekti.

Muzaffer,

— Hiç olmazsa, ömrünün son günlerinde istediği olmuş zavallının... dedi.

Halûk,

— Evet ama, Betül'ün istediği olmadı, dedi, Betül onunla erken ölecek de mirası kalacak diye evlenmişti.

(Devamı var)

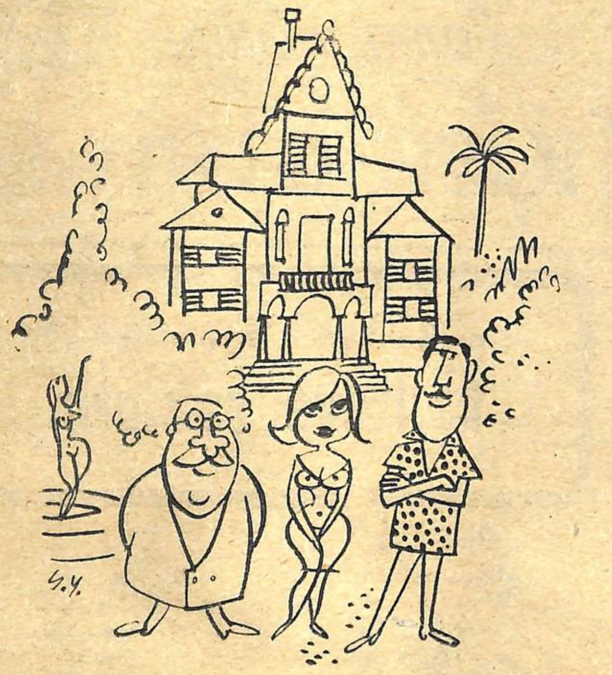

Suat YALAZ

Soldan sağa: Sarsak Mecdi, Lokum Betül ve...

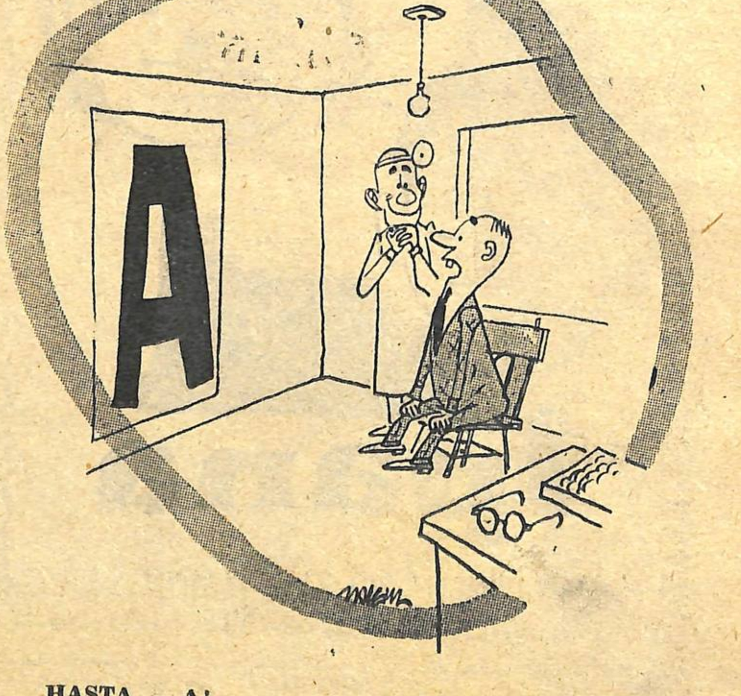

HASTA — A!

DOKTOR — BRAVOOO! SİZİN OKUMANIZ YAZMANIZ VARMIŞ...

Dedektif olabilir misiniz

Demiryolu üzerinde trenin altında parçalanmış bir ceset bulundu. Görünüşe göre bu bir intihardı. Fakat vak'a yerine gelen Dedektif Şakir:

— Hayır dedi.. Bu sandığınız gibi intihar değil, bir cinayettir.

Peki ama Şakir bu olayın cinayet olduğunu nasıl anlamıştı.

CEVAP:

Şakir, «Bu bir cinayettir» derken yani, intihar etmek de bir cinayettir demek istemişti.

bilmece

İrfan'ı arkadaşları dört tarafı kapalı olan bir odaya sokup gittiler. Odanın bir tek kapısından başka çıkacak yeri yoktu. Fakat İrfan bir müddet sonra buradan çıkmaya muvaffak oldu. Bulun bakalım nasıl çıktı?

CEVAP:

Gayet basit. İki saat sonra arkadaşları gelip kapıyı açıp onu çıkardılar.

YEMEK TARİFESİ

Karısı ev işlerile meşguldü. O sırada radyodan verilen bir yemek tarifesini not etmesini kendisinden rica etti. Hemen kâğıdı kalemi eline aldı, tarifeyi veren istasyonu da iyice ayar etti amma gene de başka bir istasyon araya giriyordu. Dikkatle dinleyip yazmaya başladı:

"Eller kalçaya, omuzunuza bir tas koyun, dizlerinizi kaldırıp topuklarınızı bir bardak sütün içinde iyice karıştırın, bunu altı defa tekrar edin. Altı yumurta sarısını temiz bir kapta iyice çarpın, derin nefes alın göğsünüzü şişirin üzerine dökün. Dikkat! yere yatın kalçanızı beş yumurta beyazı üzerinde bir ileri bir geri iyice kızıncaya kadar hareket ettirin. On dakika sonra ateşten vücudunuzu kaldırın, sert bir havlu ile kurulayın. Üzerine domates salçası döküp sofraya getirin."

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi	: *10 T. L.*
İç sahifeler	: *12 T. L.*

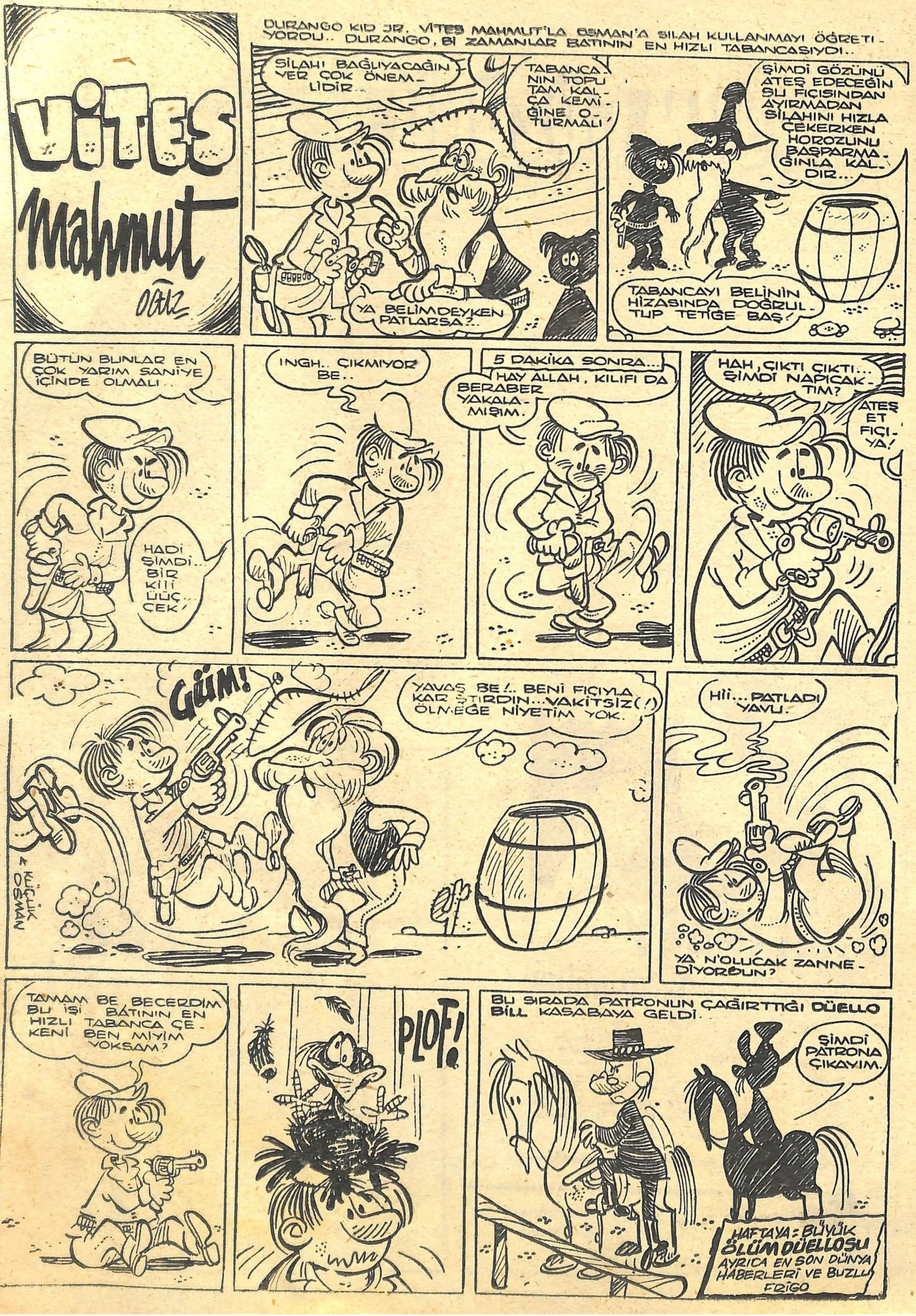
VITES
Mahmut
OĞUZ
DURANGO KID JR. VİTES MAHMUT'LA OSMAN'A SILAH KULLANMAYI ÖĞRETİYORDU.. DURANGO, Bİ ZAMANLAR BATININ EN HIZLI TABANCASIYDI..
SİLAHI BAĞLIYACAĞIN YER ÇOK ÖNEMLİDİR..
TABANCANIN TOPU TAM KALÇA KEMİĞİNE OTURMALI!
YA BELİMDEYKEN PATLARSA?..
ŞİMDİ GÖZÜNÜ ATEŞ EDECEĞİN SU FICISINDAN AYIRMADAN SİLAHINI HIZLA ÇEKERKEN HOROZUNU BAŞPARMAĞINLA KALDIR...
TABANCAYI BELİNİN HİZASINDA DOĞRULTUP TETİĞE BAS!
BÜTÜN BUNLAR EN ÇOK YARIM SANİYE İÇİNDE OLMALI..
HADİ ŞİMDİ.. BİR Kİİİ ÜÜÇ.. ÇEK!
INGH.. ÇIKMIYOR BE..
5 DAKİKA SONRA...
HAY ALLAH, KILIFI DA BERABER YAKALAMIŞIM.
HAH, ÇIKTI ÇIKTI... ŞİMDİ NAPICAKTIM?
ATEŞ ET FIÇIYA!
GÜM!
YAVAŞ BE!.. BENİ FIÇIYLA KARIŞTIRDIN... VAKİTSİZ(!) ÖLMEĞE NİYETİM YOK.
KÜÇÜK OSMAN
Hİİ... PATLADI YAVU.
YA N'OLUCAK ZANNEDİYORDUN?
TAMAM BE BECERDİM BU İŞİ. BATININ EN HIZLI TABANCA ÇEKENİ BEN MİYİM YOKSAM?
PLOF!
BU SIRADA PATRONUN ÇAĞIRTTIĞI DÜELLO BİLL KASABAYA GELDİ.
ŞİMDİ PATRONA ÇIKAYIM.
HAFTAYA: BÜYÜK ÖLÜM DÜELLOSU AYRICA EN SON DÜNYA HABERLERİ VE BUZLU FRİGO

— 23 —

— Orada esaslı cinsinden bir mimarî bürosu, bir inşaat şirketi ile temasa geçersin. Bu arada, ben de işin malî tarafını ayarlarım. Mezarlık tarafındaki büyük açıklık, kurmayı düşündüğümüz tesisler için ideal...

Tafardel şöyle bir düşündü. İşin içinde bir bit yeniği olup olmadığını hesaplıyordu. Sonunda, bir Paris seyahatinin hiç de fena bir şey olmadığına kanaat getirdi. Kendisinin yokluğu sırasında en büyük ihtimalle ne kaybedebilirdi ki? Piechut'nun, Madam Tafardel'e karşı son zamanlardaki ilgisizliği dolayısıyla, bu bakımdan bir endişe hissetmiyordu.

Kadehini kaldırdı.

— Peki dostum, dedi. Bana güvenebilirsin. Ben de, yokluğum esnasında menfaatlerimizi en iyi şekilde koruyacağından müşterek çıkarımız bakımından en iyi şartları hazırlıyacağından eminim...

Piechut da kadehini kaldırdı. Keyfinden gevrek gevrek gülerek cevap verdi:

— Bu hususda gönlün rahat olsun azizim. Daha şimdiden, çil çil paracıkların, dolarların, İngiliz liralarının, kız gibi el değmemiş binliklerin ceplerine aktığını düşünerek keyiflenebilirsin...

Aslında, keyfin büyüğünü duyan o idi. Bir kere Madam Tafardel'i kafeslemek için gerekli şartı sağlamıştı. Kurulacak tesisler için teklif ettiği araziye gelince, oradan da büyük menfaat çıkaracaktı. Çünkü mezarlık yakınındaki arsalar doğrudan doğruya kendi malıydı.

Tafardel, hemen ertesi gün yola çıkmak kararını verdi. Gecenin geç saatinde, sarmaş dolaş öpüştükten, ortalığı çınlatan kahkahalar attıktan sonra ayrıldılar...

***

Piechut, kıllı göğsünü kaşıya kaşıya:

— İşte böyle gülüm, dedi. İnsan bir kez politikaya atıldıktan sonra, aklı hep politikacı usulü çalışıyor. Kocanı severim, onunla beraber çalışmak benim de, onun da menfaati icabı. Bu yüzden, kendisini gücendirmek, kendime düşman etmek istemem. Fakat senden de vazgeçemezdim. Doğrusunu istersen, bütün bu yaptıklarımı senin için yapıyorum. Seni düşünerek belediye başkanı oldum, seni düşünerek milletvekili olacağım.

Madam Tafardel, kısacık, ipekli kombinezonun dizkapaklarından çok yukarlara kadar açıkta bıraktığı bembeyaz, biçimli bacaklarından birisini sallıyarak güldü:

— Paranı daha fazla arttırmaya çalışmanın, bunun kırk yolunu bulup iş çevirmenin sebebi de ben miyim?

Piechut, kolunu onun kıvrak beline dolıyarak kadını kendisine doğru çekti. Küt parmaklı, kaba eli genç kadının kalçasının hizasındaydı. Eğildi, onun çıplak omuz başını, sonra da boynunu sömürürcesine öptü. Kalın dudakları, çok yağlı bir şey yiyormuş gibi şapırtılar çıkarıyordu.

Neden sonra kadını serbest bırakınca:

— Tabiî, dedi. Sana kat kat fistanlar, görülmedik cins hayvan postları... şey... Ne diyorlardı hani? Haa, kürkler, yüzükler, küpeler, bilezikler alacağım.

Madam Tafardel, yanağını erkeğin çıplak göğsüne sürttü. Cilveli cilveli söylendi:

— Bak ne diyeceğim, Pişiciğim... Paris'de bir apartman katı tutsan. Güzelce döşesen. Sık sık orada buluşur, geceleri vur patlasın, çal oynasın gönlümüzü eğlendiririz. Operada bir locamız, bir arabamız olur. Burayı biliyorsun, alt tarafı el kadar bir yer...

Piechut, kadını kalçasından kavradı. Bir elini uzatıp karyolanın başucundaki gece lâmbasını söndürdü ve homurtudan farksız bir sesle:

(Devamı var)

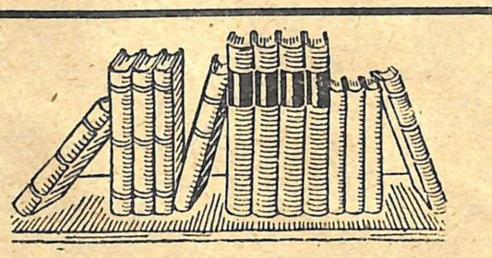

İNGİLİZCE

(% 50 Tenzilâtla)

10 KİTAP 10 LİRA

1 — ÜÇ AYDA İNGİLİZCE
2 — BİR AYDA İLERİ İNGİLİZCE
3 — İNGİLİZCE - TÜRKÇE LÜGAT (Telâffuzlu)
4 — TEMEL İNGİLİZCE GRAMER (Cilt: 1)
5 — TEMEL İNGİLİZCE GRAMER (Cilt: 2)
6 — ENGLİSH İDİOMS (İngilizce tâbirler)
7 — SHORT STORİES 1 Türkçe tercümeli)
8 — SHORT STORİES 2 (Türkçe tercümeli)
9 — ROBİNSON CRUSOE
10 — İNGİLİZCE ROMAN

Yukardaki 10 kitabın hepsi birden 10 liradır. Arzu edenlere 11 lira ödemeli olarak gönderilir..

Beyoğlu — İSTANBUL
Galatasaray, Yeniçarşı Caddesi No. 46
International Office.

Dizildiği yer : Hergün Matbaası
Basıldığı yer : Vakit Matbaası

FİATI : 1 LİRA

—EŞŞEK KILIKLI BIR HERIFLE BALOYA GIDECEKMISIN LEYLA....

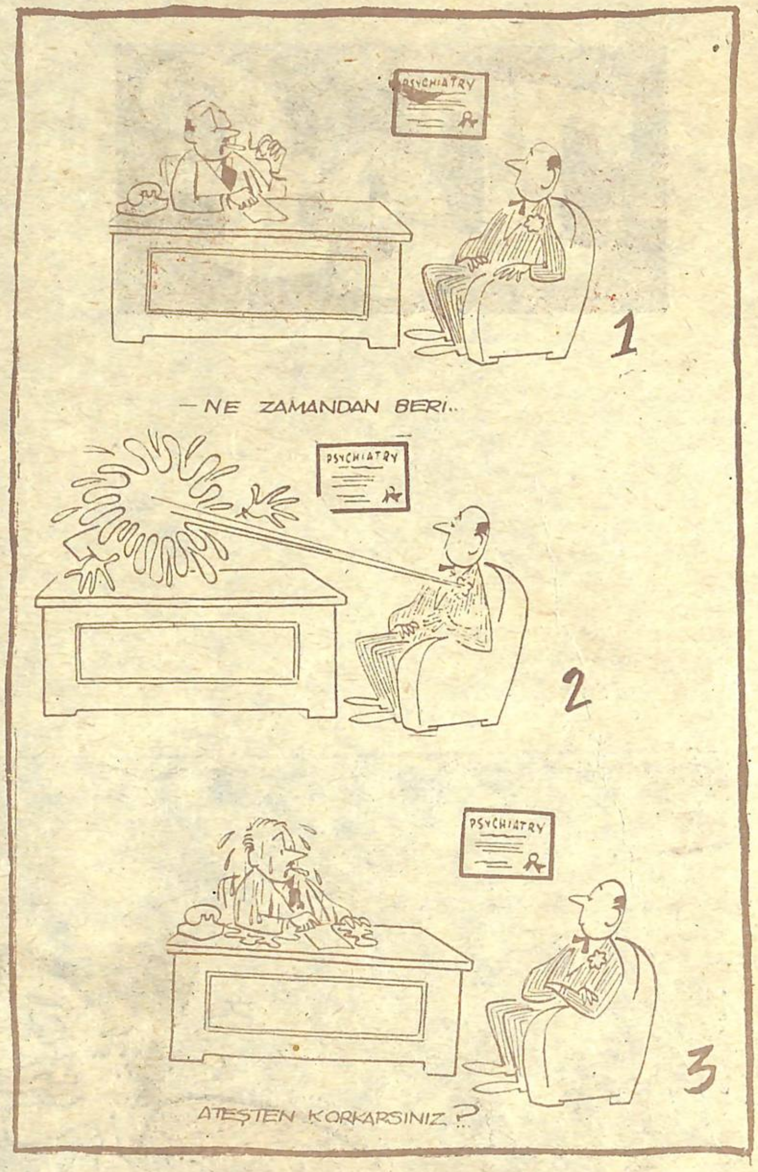

—VIZITE ÜCRETI 25 KAĞITTIR BEYIM

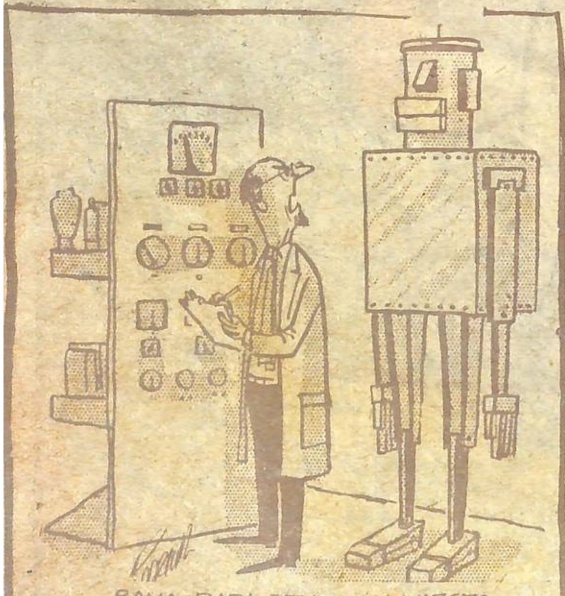

BANA BABA DEMEKTEN VAZGEÇ

—KOCAM TAM PENCERE BÜYÜKLÜĞÜNDEDIR

Kız — evet ama niyetinizin ciddi olduğunu nereden bileyim . . .